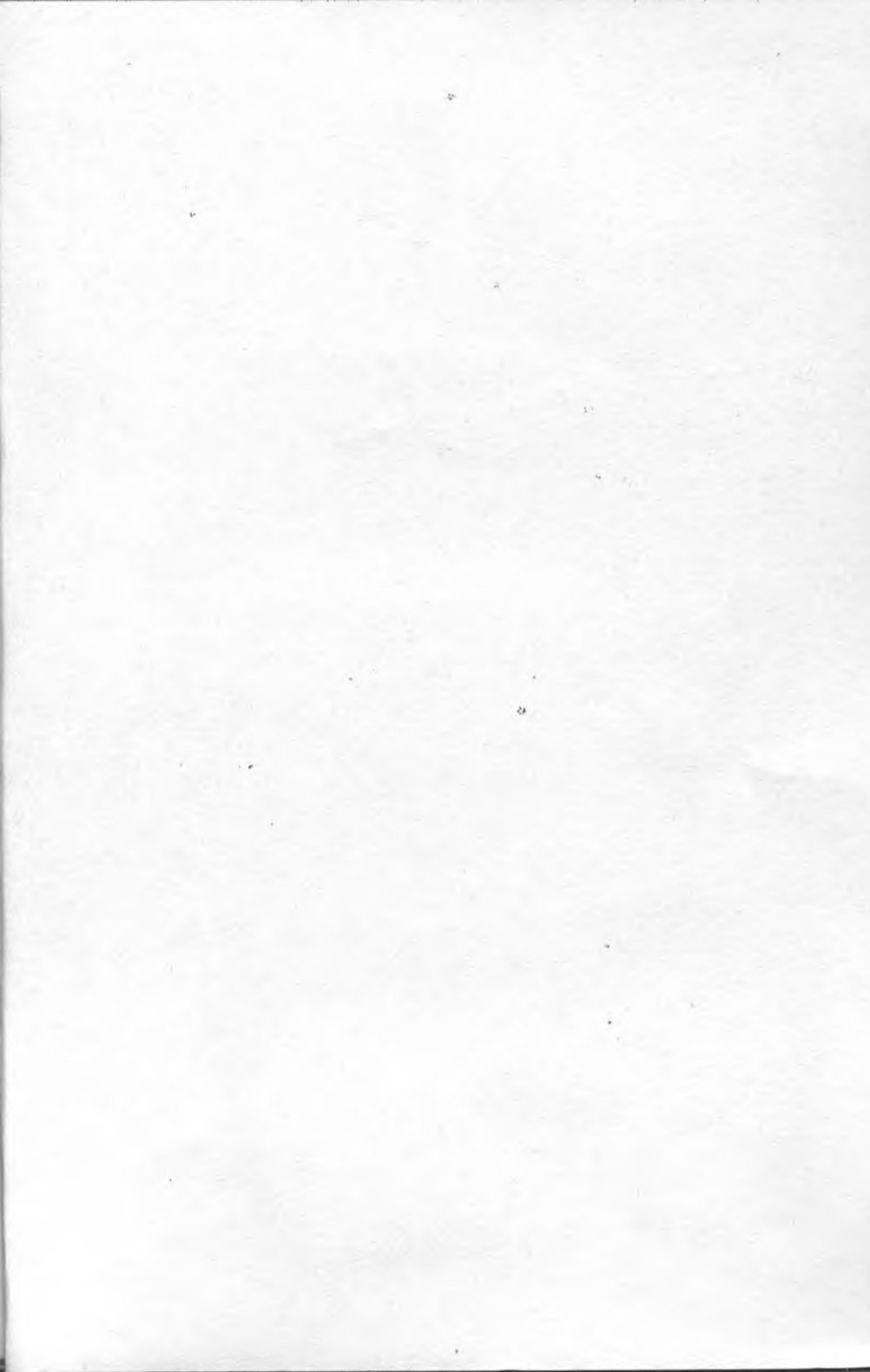

Συνταγές του Παβλوف

Χρόνια Πολλά

70 ^η Γημεΐωμα τωρ εκδοζών
(Σητ. ήμων)

Επιτέλους, τα Σκυτάκια του Παβλίωφ
φτάσανε το 10^ο τεύχος. Αιγιώς φτάσαμε τα
5 χρόνια ευδοκίης και άλλης δραστηριότητας
και έχουμε τα γενέθλιά μας (Απρίλης '86-
Μάης '91). Αλλάξαμε όλα σχεδόν τα δοντάκια
μας, η παλιά φρουρά έχει φύγει σχεδόν όλη.
Πιστεύουμε ότι άφησε πίσω της άξιους αν-
ταγωνιστές. Αποτέλεσμα; Το κρατάτε στα
χέρια σας. Καλή ανάγνωση.

Σ' αὐτὰ τὰ ἐκκλησιαστικά δοῦλεσαν οἱ
 Άννα¹, Άννα³, Άνδρέας, Άρδῆ, Άρνης, Αδάμ, Άντωνιος
 Γιόλα, Γιάννης, Δέδες, Δημήτριος Παϊῆς, Επύρα,
 Εύηρη, Κώστας, Μιῆτος, Μαρία, Νίκος, Σόρια,
 Χρήστος-Αχιλλέας.

u. u. u. u. u. u. u. u. u.

Τις θερμές μας ευχαριστίες:

- I) όλα χορίδια του κ. Μάρτυ ως αστείρευτη πηγή έμπνευσης και χιούμορ. Τα χορίδια μας είναι μαζί σου!
- II) στο μούδι σου Μάρου. Μάρο το μούδι σου α-γνήτα βροχή.
- III) Στο Art Director trio. Μαίρη Βασιλίου. Μυστακίδου, Αρέτη Μυστακί και Ανθή Τακωβ-ρού. Επίσης στον Τζοβάνι για τα θαυράκια δωίλα του.
- IV) Τιμής ένεκεν στο φώτι μας.

Το παρόν πόνημα δούλε-
κε στο εξέκι της παιδείας
φλς μέχρι τις 15-5-1991

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΑ "ΣΚΥΛΑΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΩΦ"

Θεσσαλονίκη, Απρίλης 1991

Πολλοί θα θεωρήσουν περιττό αυτό το κειμενάκι που θα 'θελα να προλογήσει το δέκατο τεύχος του περιοδικού μας. Εγώ το θεωρώ σκόπιμο να γραφτεί για ν' αναλογιστούν οι παλιοί και να μάθουν οι καινούργιοι.

Φτάσαμε αισίως στο δέκατο τεύχος και αυτό σημαίνει πολλά πράγματα, αν δει κανείς το γεγονός από διαφορετικές σκοπιές.

Σημαίνει αρχικά ότι έγινε ομαλά η διαδοχή της "πρώτης γενιάς" από τη δεύτερη, μιας και αυτοί-ες που βγάλαν το δεύτερο τεύχος¹ έχουν πάρει όλοι-ες ή σχεδόν όλοι πτυχίο² (αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι χαθήκαμε). Έτσι λοιπόν το βέρος της εκδοτικής προσπάθειας έχει πέσει στους "μικρούς" του 1987.

Σημαίνει επίσης ότι οι εσωτερικές τριβές της ομάδας δεν επηρέασαν καθοριστικά την προσπάθεια αυτή και μπορεί ο καθένας από εμάς να βλέπει το περιοδικό σαν κάτι διαφορετικό, όμως αυτό δεν μας εμποδίζει να συνεχίσουμε μαζί.

Σημαίνει ότι τα "Σκυλάκια του Παυλώφ" δεν είναι ούτε φοιτητική παράταξη, δεν είναι ούτε ομάδα δεντροφύτευσης, ούτε ομάδα οικολογικής παρέμβασης, ούτε φοιτητική ομάδα που κρατάει το Στέκι ανοιχτό³ ούτε εκδοτική ομάδα, ούτε παρέα φοιτητική αλλά ίσα όλα αυτά μαζί και ίσως και άλλα περισσότερα.

Τα "Σκυλάκια του Παυλώφ" είναι κυρίως το περιοδικό που κρατάτε στα χέρια σας όπου ΟΛΟΙ γράφουν, ζωγραφίζουν, φωτοτυπούν, σελιδιοποιούν, πουλάνε. Και εδώ έγκειται όλη του η ομορφιά, στην ιδιαιτερότητά του.

Κατά καιρούς πολλοί μας κατηγορήσαν. θεωρώντας ότι η έκδοση ενός περιοδικού δεν είναι δουλειά των παιδιών αλλά υπόθεση λίγων και ειδικευμένων μας κατηγορήσαν για προχειρότητα, ερασιτεχνισμό, κακή ποιότητα εμφάνισης και περιεχομένου, για απολίτικο γράψιμο και τέλος κάτι που θα σταθώ, για έλλειψη επαγγελματισμού και εμπορικότητας.

Σίγουρα από το περιοδικό αυτό δεν βγαίνουν λεφτά, αν και θα μπορούσε να γίνει κι έτσι. Μία από τις βασικές διαφορές αυτού του περιοδικού με τα άλλα που διαβάζετε είναι ότι το περιοδικό αυτό δεν γίνεται για να πουληθεί. Κι εξηγούμε: Όταν κάποιος γράφει, οτιδήποτε, για να το δώσει στο περιοδικό δεν σκέφτεται καλά και σώνει ότι αυτό που γράφει πρέπει να είναι όπως το θέλουν οι πολλοί για να πουληθεί πιο εύκολα. Αυτό που γράφει ο καθένας είναι ένα κομμάτι από το μυαλό και την καρδιά του που σίγουρα αν μπορούσε να κοστολογηθεί (που δεν μπορεί) θα κόστιζε παραπάνω από δυο-τρία κατοστάρια. Η τιμή λοιπόν είναι συμβολική. Στην ουσία μοιράζουμε τις σκέψεις, τις απόψεις και τα συναισθήματά μας, δίνοντας ερέθισμα για γόνιμη συζήτηση και σε καμία περίπτωση δεν θα γίνουμε καλύτεροι για να πουλάμε. Σίγουρα θα βελτιωνόμαστε, για τελείως διαφορετικούς λόγους πάντως.

Στους λάτρες του Ιλθυστρασιόν, του στυλ και του κυριλέ τους παραπέμπω στα περίπτερα. Εκεί ΠΟΥΛΑΝ αυτό που ψάχνετε παιδιά.

Στους κακοπροαίρετους σχολιαστές και τους αυτόκλητους τιμητές του έργου μας θα τους ρωτήσω: Ξέρετε εσείς καμιά φοιτητική ομάδα να εκδώσει δύο περιοδικά ανά οκτάμηνο φοιτητικής χρονιάς επί πέντε συνεχή χρόνια; Αν όντως υπάρχει τέτοια ομάδα, θα 'θελα πολύ να βρεθώ με τα παιδιά να συζητήσουμε, ν' ανταλλάξουμε εμπειρίες. Με τους

πικρόχολους και τους στείρους δεν μπορώ να συζητήσω, δεν είναι έτοιμοι για τέτοια συζήτηση. Κι αυτό δεν είναι κομπορυσούνη και ελιτισμός. Είναι δύσκολα αποκτημένη εμπειρία. Είναι τελικά η πραγματικότητα των 10 τευχών που θέλει όλο και περισσότερα νέα παιδιά να έρχονται να μας βρουν και να ρωτήσουν:

Τι χρειάζεται για να μπω στα "Σκυλάκια του Παυλώφ"; Τι να χρειάζεται ρε παιδιά; Φαντασία, κριτικό νου, μεράκι και καλή διάθεση, διάθεση για συνεργασία και δουλειά. Όσο υπάρχουν αυτά τα "Σκυλάκια" θα εκδίδονται, για χρόνια, και το γεγονός αυτό είναι πολύ σημαντικό για μένα κι από μόνο του.

ι. Πρέπει να ξέρετε ότι 1^ο τεύχος "Σκυλακίων του Παυλώφ" ποτέ δεν είδαμε και ποτέ δεν απαντήσαμε. Κάποια κομμάτια από το 2^ο τεύχος που υπάρχουν καθώς και αρκετά τεύχη από το 3^ο, 4^ο, 5^ο και ούτω καθεξής θα οδηγήσουν τον ερευνητή του μέλλοντος στο συμπέρασμα ότι 1^ο τεύχος ποτέ δεν υπήρξε και ίσως να μην πέσει και πολύ έξω ο άνθρωπος.

ιι. Ενδεικτικά να αναφερθούν Κ.Καραμφύλλης, Σ.Κοντοβουνήσιος, Ν.Γακωβίδης, Φ.Ποντικήκης, Δ.Κυριαζίδης, Ν.Μπαφέ, Α.Τσονίδης, Α.Εμμανουηλίδου, Γ.Ρεπάσος, Χ.Καλκωντής, και άλλοι-ες ίσως που ξεχνάω και θα με κρεμάσουν, ζητώ να με συγχωρέσουν, ωστόσο.

Άρης, Δ'Γαλλικό

ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΣΤΗΛΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

(Για να τριτώσει το κακό
πρέπει να δευτερώσει
κιόλας)

ΑΥΣΤΗΡΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Τα παρακάτω γραφόμενα
αποτελούν ύλη διαβαστέα
μόνο για τους γνώστες
του ιερού χώρου του
Στεκιού και μόνο. Οι υπό-
λοιποι πηδήξτε αυτές τις
σελίδες.

ΚΑΤΑΛΗΨΙΑΚΕΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

Περί καταλήψεων αποκα- λύψεως.

(Αν και λίγο αργά, δεν
φταίω εγώ, φταίνε οι κατα-
λήψεις που δεν γίνονται
όταν είναι να εκδώσουμε
το περιοδικό για να εί-
ναι επίκαιρα τα νέα).

Κινηματογραφικά νέα.

Ταινία πρόκειται να
γυριστεί με υπόθεση την
αληθινή ιστορία της κλο-
πής του βίντεο από το
αμφιθέατρο και την προ-
βολή τσεκπίνικων ντοκυ-
μαντέρ για το πως γίνο-
νται τα παιδιά, κατά την
διάρκεια των καταλήψεων.
Τίτλος της θα είναι:
"Όπου δεν πνίπουν λόγιοι,
πνίπουν μπουνιές", με
υπότιτλο: "Κλέφτες, ξύλο,
σεξ, φέμματα και βιντε-
οταινίες".

Σκάνδαλο.

Φημολογείται ότι κάποια
από τα σκορ των ημιχρόνων
στις Πυθίες που διεξή-
χθησαν κατά τη διάρκεια
της β' βδομάδας, ήταν
ΣΤΗΜΕΝΑ. Απόρρητες πηγές
αναφέρουν πως υπήρξε κρυ-
φή και παράνομη συνεργασία
για να φιληθούν τα επιθυ-
μητά άτομα. Αυτή τη στιγμή
διενεργείται έρευνα για
να διελευκανθεί η συνο-
μωσία και οι καταχραστές
στο σκάνδαλο "ΠΥΘΙΑ GATE".

Πέρα απ' όλα αυτά να 'σσε
καλά πρωτοετείς που κάνετε
την κατάληψη αυτή αξέχα-
στη σε όλους μας.

67

ΠΡΟΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΚΟΣΜΙΚΑ
ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Πριν τις γιορτές του Πάσχα λοιπόν το πιο σημαντικό κοσμικό γεγονός ήταν τα "Μπουντρούμια Μυστήρια" (απομεινάρια των Ορφικών και Διονυσιακών μυστηρίων κατά τη διάρκεια της μέσης και όψιμης αρχαιότητας). Εξέχοντες προσωπικότητες του Στεκιού εθεάθησαν και πρωτοστάτησαν στις διοργανώσεις

ΤΑ ΜΕΤΑΠΑΣΧΑΛΙΝΑ

ΣΥΜΒΑΝ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Κατά τη διάρκεια του μήνα Απριλίου ο Ιστορικός και Ανεπανάληπτος γόνος της πιο Ξακουστής και αριστοκρατικής γαλαζοαίματης Ποντιακής οικογένειας επισκέφτηκε το Στέκι προς αναπόληση του χαμένου μεγαλείου που θυμώντας το γελάς. Ο Ιακωβίδης Νικόλαος, Ναι, Ο ΘΕΟΣ, ξανάπαίξε χαρτιά στο Στέκι, με ξανάστειλε να του

Μάλιστα προχώρησαν και σε Επαναστατικές, Ενεαλακτικές απορρίψεις όπως π.χ. αυτή των πηρουινών και των πιάτων (θέλοντας να αποδείξουν έμπρακτα την σύνδεση της επιβίωσης με την Επανάσταση και τους πολιτικούς αγώνες, έτρωγαν τα φάρια τοποθετημένα σε αφίσσες για το Μαζοκόπο).

Πάλι καλά που υπάρχουν και αυτά τα "Μυστήρια" για να βλέπει πότε-πότε το καημένο το Στέκι ανθρώπους να διασκεδάζουν και να νιώθουν όμορφα.

πάρω τσιγάρα και ξανά-νιωσα το βαρύ, ραμπίσιο του χέρι, όπως τον παλιό καλό καιρό.

Αφήστε βέβαια που η Σοφία της Ο.Σ.Ε. μη γνωρίζοντας ποιος είναι υπέθεσε ότι ήταν ο.....Γεράσιμος.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

(της Κυρίας Κουτσοπούλου)

Τάδε έφη Κουτσοπούλου
δια την κέραν του ανδρός
της:

"Ακμαιοτάτος αλλά βρω-
μερότατον εστί".

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ

Χαιρετίζουμε ενδόξως
τα καινούργια "συγκορι-
βαντιόντα" άτομα· τον
Γιάννη απ' το Φυσικό
και τον Αχιλλέα απ' το
Ιταλικό. Για τον δεύτε-
ρο μπορώ να πω ότι είναι
ο άνθρωπος με τα
"1000 και 1 ονόματα".
Όταν πεθάνει θα τον
θυμόμαστε με αγάπη απ'
τη φράση του: "ΟΤΑΝ ΜΕΓΑ-
ΛΩΣΩ ΘΑ ΔΕΙΡΩ ΤΟΝ ΔΕΔΕ"

QUIZ !!!?

Μία από τις αγαπημένες του ασχολίες είναι να βρίσκει ή να επινοεί ο ίδιος ατέλειες μέσα στο Στέκι και να βάζει στόχο του να τις επιδιορθώνει.

Από διασταυρωμένες μαρτυρίες γνωρίζουμε ότι πρόκειται για έναν έξοχο σεφ και ικανότατο χορευτή*.

Για να σας βοηθήσουμε σας λέμε πως υπάρχει ασαφής ομοιότητα στα μαλλιά και στο χρώμα τους με τον Ρώσο Επαναστάτη-Αναρχικό Μάχνο.

Η φάτσα του κυκλοφόρησε και σε αφίσσα προς εκφοβισμό των φυγόπονων-ανεπρόκοπων.

Ανεκπλήρωτη επιθυμία του: να τον είχε απογράψει μια ωραία γκόμενα.

Αγαπημένες μας αναγνώστριες μη γλύφεστε. Οφείλουμε να σας πληροφορήσουμε ότι η γοητευτική προσωπικότητα που τόσο ζοφερά σκιαγραφήσαμε παραπάνω είναι ήδη παντρεμένη, Χάριν ευθυξίας λοιπόν μην τον κολλάτε πέραν του δέοντος.

*(Κι άμα λάχει ρίχνει και καμία καρέκλα όταν χορεύει. "Εγώ τα φτιάχνω, εγώ θα τα χαλάω" λέει.)

Για το παραπάνω QUIZ
συνεργάστηκαν με
αλφαβητική σειρά:
Ανθή
Αχιλλέας
Ερριέτα-Ερριέτα

Αυολογεί
φωτογραφία →

44

Σε πλήρη αποκλειστικότητα των Σκυλακίων του Παυλῶφ και για μια και μοναδική φορά δημοσιεύουμε μία σπάνια φωτογραφία από τα παιδικά του χρόνια, που δείχνει όμως σε όλο της το μεγαλείο την λαμπρή εξέλιξη της μελλοντικής του τορείας και καρριέρας.

老 年 人 的 心

(ΠΑΛΙΟ ΣΚΥΛΙ ΨΟΦΟ ΔΕΝ ΕΧΕΙ)

Αρχαία Κινέζικη
παροιμία

Η επίστρωση του σκύλου... Του πα-
λιού σκύλου... Στον τόπο του εγγλήμα-
τος...

Για αρκετά τεύχη υπήρξα απών. Τώρα
επιστρέφω Δημήτριος.

Άκουσα πρόσφατα ένα τραγουδί, από
τους παλιούς καλούς καιρούς, κάπου ε-
κεί στα τέλη του εζηήτα, αρχές του ε-
βδομήντα, που τα παιδά έγραφε μουσική,
έγραφε στίχους, έκανέ αγάπη κι όχι πό-
λεμο, ήθελε τον κόσμο και τον ήθελε
αυθαρής και παραχρήμα και άλλα διάφο-
ρα ρομαντικά, παρωχημένα και χαζά, που
τώρα ίσως αιούγονται αφελή, αλλά εγώ
θα ήθελα να ήμουν εκεί, και για όποιον
άλλα θέε θελε ένα ταξιδάκι... το τρα-
γουδάκι που ακολουθεί είναι SPECIAL
αφιερωμένο στους κάτωθι:

-Σ' έλατε Σουλάνια, παλιέ και νέα,
στρατευμένες και ξεστρετιμένες...
-Στους ψυχέματους του Ψυχολογικού
με τις καλύτερες ευχές για το νέο
μαγιά που σκοπεύουν να ανοίξουν,
χωρίς συνεταίρους αυτή τη φορά...
-Στον εκλιπόντα κύριο FREUD,
-Και σ' ένα κέρο άλλο κόσμο, που
βαριέται ν' αναφέρει αναμαστικά.

Η μητρότητα του τραγουδιού
απαδίδεται στη MELANIE SARKA ή
ακόμα MELANIE, η μουσική είναι
η γνωστή του GLORY GLORY HALLE-
LUJAH, και η πρόχειρη μετάφραση
βαρύνει τον υποφαινόμενο.

Καλή αφήγηση,
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

PSYCHOTHERAPY

'ON MINE LIES I'VE SEEN THE GLORY
OF THE THEORIES OF FREUD
HE HAS TAUGHT ME ALL THE EVILS
THAT MY EGO MUST AVOID
REPULSION OF THE IMPULSES
RESULTING PARANOID
AS THE ID GOES MARCHING ON

'GLORY GLORY PSYCHOTHERAPY
GLORY GLORY SEXUALITY
GLORY GLORY NOW WE CAN BE FREE
AS THE ID GOES MARCHING ON

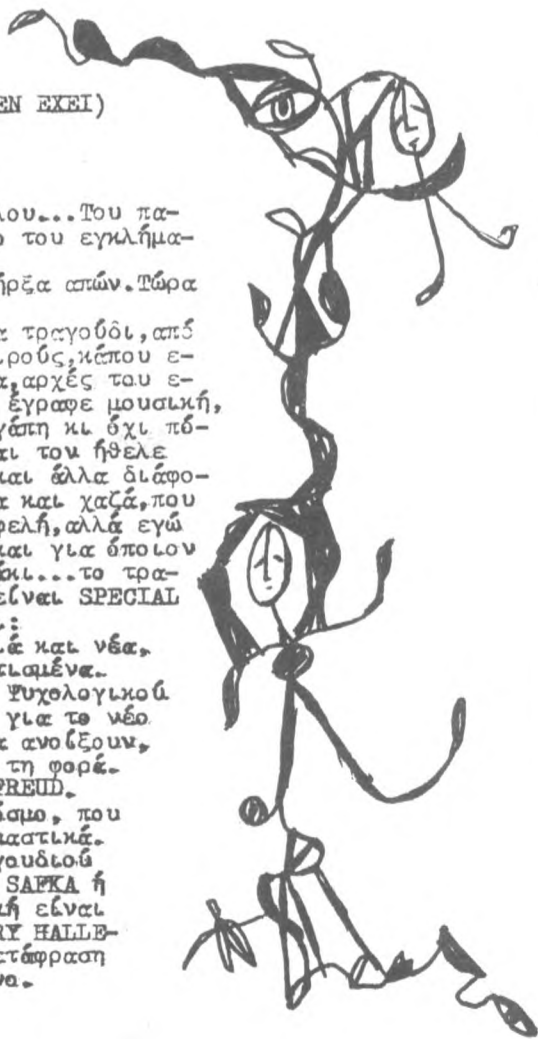
THERE WAS A MAN WHO THOUGHT HIS
(FRIENDS

ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Έχω δει με τα μάτια μου τη δόξα
των θεωριών του Φρόυντ
μου 'χει διδάξει όλα τα κακά
που το Εγώ μου πρέπει ν' αποφύγει
απόκρουση των ορμών που
οδηγεί στην παράνοια
καθώς το Αυτό προελαύνει

Δόξα δόξα τη ψυχοθεραπεία
δόξα δόξα τη σεξουαλικότητα
δόξα δόξα τώρα μπορούμε να είμαστε
καθώς το Αυτό προελαύνει

Ήταν ένας άνθρωπος που θεωρούσε ότι
[φίλοι]

TO HIM WERE ALL SUPERIOR
AND THIS COMPLEX HE IMAGINED
MADE LIFE DREAMIER AND DREAMIER
TILL HIS ANALYST ASSURED HIM
THAT HE REALLY WAS INFERIOR
AS THE ID GOES MARCHING ON

GLORY...

DO YOU DROWN YOUR SUPER EGO
IN A FLOOD OF ALCOHOL -OR SOMETHING
[ELSE-

AND GO RUNNING AFTER WOMEN
TILL YOU'RE JUST ABOUT TO FALL
YOU MAY THINK YOU'RE HAVING FUN
BUT YOU'RE NOT HAVING FUN AT ALL
AS THE ID GOES MARCHING ON

GLORY...

OH SAD IS THE MASOCHISM
THE VAGARIES OF SEX
HAVE TURNED HALF THE POPULATION
INTO TOTAL NERVOUS WRECKS
BUT YOUR ANALYST WILL CURE YOU
LONG AS YOU CAN PAY THE CHECKS
AS THE ID GOES MARCHING ON

GLORY....

IS YOUR BODY PLAGUED BY ACHES AND
[PAINS

THAT YOU CAN'T UNDERSTAND
COMPOUND FRACTURES IN GROWN TOE
[NAILS
FLOODING KIDNEYS TREMBLING HANDS
THERE'S A SECRET TO YOUR TROUBLE
YOU'RE IN LOVE WITH YOUR OLD MAN
AS THE ID GOES MARCHING ON

GLORY...

FREUD'S MYSTIC WORLD OF MEANING
NEEDN'T HAVE US MYSTIFIED
IT'S REALLY VERY SIMPLE
WHAT THE PSYCHEE TRIES TO HIDE
A THING IS A FALLIC SYMBOL
IF IT'S LONGER THAN IT'S WIDE
AS THE ID GOES MARCHING ON

GLORY...

ήταν όλοι ανώτεροί του
κι αυτό το σύνδρομο της φαντασίας του
έκανε τη ζωή όλο και πιο απελπιστική
ώσπου ο ψυχαναλυτής του τον διαβεβαίωσε
ότι όντως ήταν κατώτερος
καθώς το Αυτό προελαύνει

Δόξα...

Μήπως τινίξεις το Σπτερεγώ σου
σε παταμούς αενοπνεύματος -ή από κάτω
[άλλο-
και τρέχεις πίσω από τις γυναίκες
μέχρι σχεδόν να καταρεύσεις
Μπορεί να νομίζεις πως περνάς φθνα
αλλά όεν είναι καθόλου έτσι
καθώς το Αυτό προελαύνει

Δόξα...

Δυτηρός που είναι ο μαροχιανός
οι σεξουαλικές φαντασιώσεις
που έχουν μετατρέψει τα μισά πληθυσμό
σε ψυχικά συντρίμια
Αλλά ο ψυχαναλυτής σου θα σε κουράρει
όσο τουλάχιστο μπορείς να πληρώνεις το
καθώς το Αυτό προελαύνει [λογαριασμό

Δόξα...

Μήπως το σώμα σου βασανίζεται από πόνους
που
όεν μπορείς να ερμηνεύσεις
σύνθετα κατάγματα σε μεγαλωμένα νύχια
[των ποδιών
νεφρά που ξεχειλίζουν χέρια που τρέμουν
Υπάρχει ένα μυστικό πίσω από το πρόβλημά
σου: είσαι ερωτευμένη με το γέρο σου
καθώς το Αυτό προελαύνει

Δόξα...

Ο μηττηριώδης κόσμος των εννοιών του φρόντ
όεν πρέπει να μας υπερέχει
είναι πραγματικά πολύ απλό
αυτό που η ψυχή προσπαθεί να κρύψει
οτιδήποτε είναι φαλλικό σύμβολο
αν είναι περισσότερο μαύρο απ'όσο είναι
καθώς το Αυτό προελαύνει [φαρόυ

Δόξα...

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΙΑΣ ή
ΠΩΣ ΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟΠΑΡΙΣΙ;

22 Νοεμβρίου 1990. 14 συμφοιτητές, τεταρ-
τοετείς του Γαλλικού τμήματος μαζευόμαστε και
αποφασίζουμε να οργανώσουμε δεκαήμερη εκδρομή
για το Παρίσι. Το Παρίσι, η πόλη του φωτός, του
έρωτα και της τέχνης.... Το Παρίσι του Μολιέρου,
του Ουγκώ, του Μπονταίρ, του Ρεμπώ, του Απολινάιρ,
του Μπρετόν και των σουρεαλιστών, του Σαρτρ και
του Μάη του '68... το Λούβρο, οι Βερσαλλίες, η
Βαστίλη, η Σορβόνη, ο Σηκουάνας, η Μανμάρτη, το δέ-
σος της Βουλώνης, τα CHATEAUX DE LA ZOIRE....
Πράγματα που διαβάσαμε πολύ γι' αυτά, τα ζήσαμε
μέσα από τα βιβλία και τις φωτοτυπημένες σημειώ-
σεις κι είπαμε πως αξίζει τον κόπο να πάμε να τα
δούμε από κοντά. Όμως....
Τα έξοδα πολλά, η ζωή δύσκολη, ακριβή. Οι πόντισότε-
ροι φιλοδοxeύουμε για να τα βγάλουμε πέρα: Νούκι,
φως, νερό το λιγότερο είκοσι χιλιάδες κι άλλα τόσα
το μήνα για φαΐ, εισητήρια, να πάμε να δούμε τους
δικούς μας που και που, κανέ βιβλίο, κανέ ρούχο
καινούργιο στη χάρση και στη φέξη, το πενηντάρι
που στέλνουν απ' το σπίτι δεν φτάνει ούτε για
"ζήτω". "Δωρεάν παιδεία" σου λέει μετά, το λεν
και το πιστεύουν κάποιοι αφελείς... τέλως πάντων
ζητήσαμε την συνδρομή του πανεπιστημίου, της πο-
λιτείας γενικότερα αν θέλετε. Παρακολουθείστε τον
γολγοθά μας. Παρακολουθείστε και ΦΤΥΣΤΕ ΤΟΥΣ
(να μην τους ματιάσετε).

23 Νοεμβρίου στις δώδεκα επισκεπτόμαστε
την γραμματέα του τμήματος μας την κυρία Άννι-
άδου η οποία, ευγενεστάτη και πρόθυμη να μας
εξυπηρετήσει, ύστερα από δύο-τρία τηλέφωνα διαπι-
στώνει ότι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΟΝΔΥΛΙ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ
ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. Μα καλέ ανθρωπιόμαστε
και τα ξενόγησσε; δεν υπάρχει μέριμνα γι' αυτά; που
θα πάμε εμείς εκπαιδευτική εκδρομή; Στο Μέτσοβο
ή στο Πεττούλι; Μας έφωσε τρεις λύσεις:

- α) παρακαλέστε τον πρότανη
- β) απευθυνθείτε στον τομέα δημοσίων σχέσεων
- γ) απευθυνθείτε στα ερευνητικά προγράμματα (ERASMUS).

Την ακούσαμε και πήγαμε. Ο κ.Πρότανης απρόσιτος. Η γραμματέας του μας παραπέμπει στον κ. αντιπρό-
τανη ο οποίος βέβαια απουσιάζει και του οποίου
η γραμματέας μας δίνει ένα τηλέφωνο για να τηλε-
φωνήσουμε στις 27 του μήνα και να κλείσουμε ένα
ραντεβού(για τότε άραγε;) Ας είναι... Στον τομέα
δημοσίων σχέσεων σήκωσαν ψηλά τα χέρια(εμείς δεν
ξέρουμε, είμαστε από άλλο ανέκδοτο) "όποιους δεν
μπορούν να τους εξυπηρετήσουν οι γραμματείς σ'
εμάς τους στέλνουν" έτσι ακριβώς είπων και μας
παρέπεμφαν δίπλα, στα ερευνητικά προγράμματα.
Στα ερευνητικά προγράμματα δήλωσαν ταπί και
ψύχραιμοι. Δεν υπάρχει φράγκο είπαν. Έτσι ε;
απορήσαμε εμείς. Ναι, λέει, γιατί τα λεφτά τα
δίνουμε για να αποκαθιστούμε τις ζημιές που
κάνουν οι "αναρχικοί";... Έτσι είπαν το γνωστό
παραμύθι δηλαδή. Ήταν εκεί και κάποιος καθηγητής
της δασολογίας που δήλωσε έκπληκτος γι' αυτά που
ζητάμε και μας θύμισε τα δικά του φοιτητικά
χρόνια στα μαύρα χρόνια της χούντας. "Είστε σε
πολύ καλύτερη θέση διαπίστωση". Είμαστε ναι παρ-
τήρησα γιατί κάποιοι μαλλιάνες "αναρχικοί" δώσαν
τη ζωή τους για να πέσει η χούντα και είναι απ'
αυτούς τους ίδιους αυτοί που κάθε φορά ΜΑΤώνουν
υπερασπιζόμενοι τα δικαιώματά μας και διεκδικώ-
ντας τα αιτήματά μας. "NO COMMENTS" ήταν η απάντησή
του. Φεύγοντας η κυρία πίσω από το γραφείο μας
παρέπεμφε στις... γνωριμίες της Κυρίας Τοκατλίδου.
"Ευχαριστούμε πολύ" είπαμε και φύγαμε και φάξαμε
έναν φύκη για να πιει νερό η Άντζελα που δι-
φούσε. Είχα κι εγώ μια στιφή γεύση στο στόμα...
ήταν από την αηδία ίσως....

Επόμενη στάση στο γραφείο πληροφόρησης νεότητας,
στην Αγγελάκη. Ξι(6) κοπέλες. Καθισμένες γύρω
από ένα γραφείο σε σχήμα γάμα-γωνία. (Η μία δα-

δακτυλογραφοῦσε κάτι, οι υπόλοιπες σταμάτησαν τους-κους για να με ακούσουν). Εξήγησα ένα πεντάλεπτο ποιος είμαι, γιατί έρχομαι και τι ζητάω κι όταν τελείωσα οι πέντε κοπελίτσες χαμογέλασαν αμήχανα, κοιτάχτηκαν και με παρέπεμφαν στην ... έκτη, εκείνη που δακτυλογραφούσε και δεν είχε προσέξει τι έλεγα. Έτσι αναγκάστηκε να τα ξαναπώ (μικρό το κακό). Έβαλα το REPLAY και ξαναείπα τα ίδια πράγματα άλλο ένα πεντάλεπτο. Κι ακολουθήσεο παραπάνω χαριτωμένος διάλογος:

-Εμείς εδώ δεν μπορούμε να σε εξυπηρετήσουμε, δεν είμαστε φορέας για να σας χρηματοδοτήσουμε, εμείς πληροφορίες δίνουμε...

-Ναι το ξέρω...

-Το τμήμα σας δεν σας χρηματοδοτεί;

-Όχι.

-Τότε κάντε μια αίτηση στο Δήμο.

-Στο Δήμο; Σωθήκαμε.

-Γιατί; (έκπληξη και δυσφορία)

-Ξέρω γω, ο δήμος κάνει μετρό, εμάς θα χρηματοδοτήσει. (5 χαμόγελα).

-Τα ερευνητικά προγράμματα;

-Πήγαμε, δεν έχουν φράγκο μας είπαν.

-Πώς δεν έχουν φράγκο, ότι θέλουν λένε; (αγανάκτηση). Εδώ στέλνονται πίσω αδιάθετα λεφτά. Για ρώτα την κυρία Τοκατλίδου που είναι υπεύθυνη για το πρόγραμμα LINGUA, ρώτα τη να δεις...

-Είστε σίγουρη;

-Βέβαια.

-Καλώς θα το ερευνήσουμε. Ευχαριστώ πολύ και συγνώμη που σας απαστόλησα. Γεια σας...

-Δεν πειράζει, δεν πειράζει, γεια σου (πεντάκις).

Όπως ήταν φυσικό έφαξα να βρω την κ. Τοκατλίδου την οποία βρήκα, όπως πάντοτε βιαστική, της εξήγησα στη σκάλα κατεβαίνοντας το όλο ζήτημα και υποσχέθηκε να κοιτάξει στην πρυτανεία η ίδια και θα με ενημέρωνε είπε.

Ξαναβρεθήκαμε στη συνέλευση τμήματος στις 15 Δεκεμβρίου. Εκεί έβαλα το θέμα της εκδρομής αν

και προείχαν άλλα σοβαρότερα ζητήματα και όλοι δείξαν πρόθυμοι να βοηθήσουν μ'οποιοδήποτε τρόπο. Η κ.Τοκατλίδου δήλωσε ότι υπάρχουν κονδύλια. (Είδες άμα μπαίνουν τα μέσα τι γίνεται;) αλλά έπρεπε να κάνουμε μία αίτηση με τον ακριβή τόπο, χρόνο και αριθμό ατόμων που θα λάβαιναν μέρος στην εκδρομή και να την καταθέσουμε προς συζήτηση στο πρυτανικό συμβούλιο. Τα άλλα είπε ήταν δική της δουλειά.

Με τη βοήθεια της Κατερίνας η αίτηση με τη λίστα των συμμετοχόντων και όλα τα σχετικά κατατέθηκαν ενάμιση μήνα πριν την εκδρομή στη γραμματεία μας η οποία θα τα προοθούσε στην πρυτανεία για να συζητηθεί το θέμα...και βλέπαμε....

Εκδρομή πήγαμε τελικά. Τριάντα τρία άτομα βρήκαμε από εκατόν πέντε χιλιάρια και πήγαμε στο Παρίσι. Πήγαμε και στη Βρετάνη, περάσαμε και από Βενετία, Γενεύη, Στρασβούργο, Μόναχο. Πέρασαμε όμορφα και γυρίσαμε πίσω με τις αναμνήσεις μας.

Όταν ανακινήθηκε το θέμα των χρημάτων της πρυτανείας η απαντησή τους ήταν η εξής: "θα σας δίνουμε τεσσεράμισι χιλιάρια το άτομο αν πηγαίνατε εκπαιδευτική εκδρομή εσωτερικού (μέσα στην Ελλάδα κάπου, στα Τρίκαλα π.χ.) και αν πηγαίνατε με το δικό μας πρακτορείο (να βγει και καμιά μίζα και για μας)".

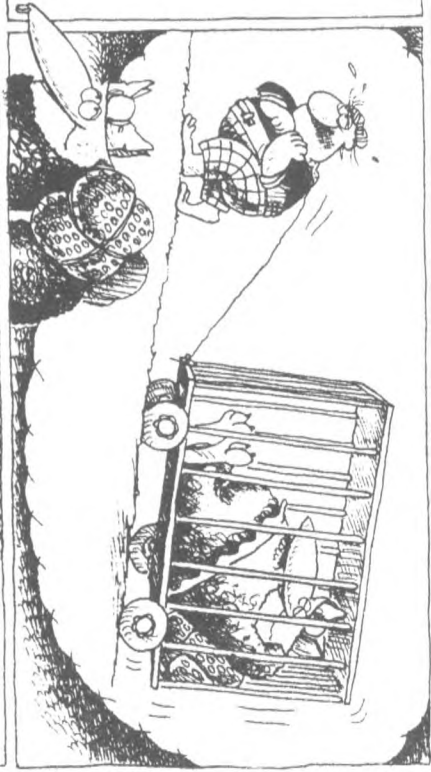
Αυτή ήταν η μικρή πικρή μας ιστορία. Έτσι για σπάσιμο λέμε να οργανώσουμε ως το Μάη μια "εκπαιδευτική" στη Μονεβασιά ή στο Περτούλι έτσι για να περάσουμε καλά και να λέμε ότι το ΑΠΘ πλήρωσε και πέντε χιλιάρια για τις "εκπαιδευτικές" ανάγκες του Γαλλικού.

Άντε να 'μαστε καλά ως του χρόνου τέτοιο καιρό που παίρνουμε πτυχίο και φεύγουμε και δεν θα τους ξαναδούμε μπροστά μας.

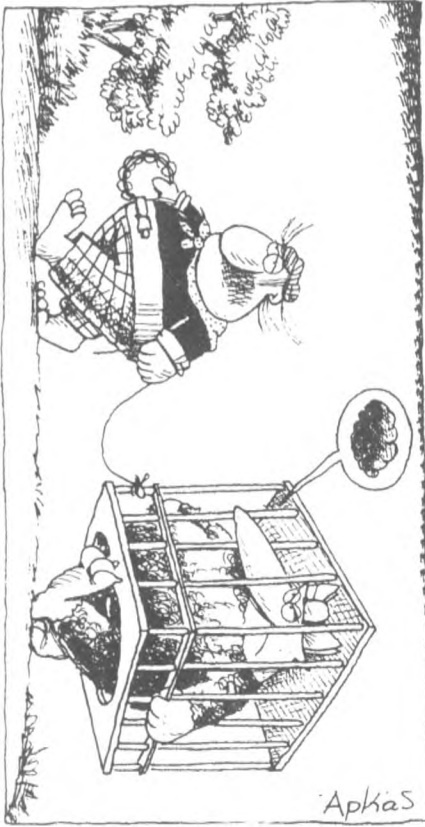
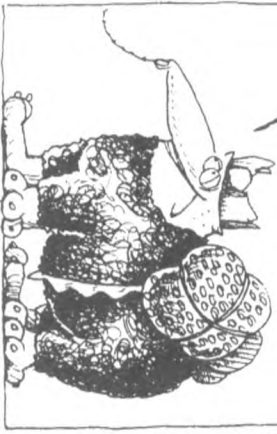
Άρης, Δ' Γαλλικό.

ΣΟΥ
ΠΡΟΤΙΜΑΣ
του Αφία

ΠΑΙΤΣ, ΑΥ ΠΡΟΤΙΜΑΣ
ΚΑΟΥΒΙ ΑΥΤΙ ΓΙΑ ΑΥΣΙΑΔ,
ΕΓΕ ΔΕΥΕΧΕΣ ΚΑΗΙΑ
ΑΥΤΙΡΡΗΙΗ.

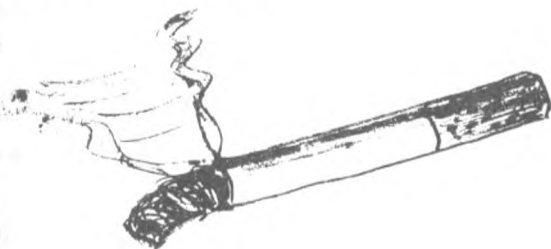

ΑΟΙΟΔΙ, ΧΑΕΙΜΟΥΡΑ
ΤΟ ΣΚΕΦΤΗΙΑ...
ΠΡΟΤΙΜΑΣ ΚΑΟΥΒΙ!

Aphias

Το παρακάτω κείμενο γράφτηκε λίγες μέρες αφού του ξέσπασε ο πόλεμος στον Περσικό, με τον φόβο και την αγωνία μιας παγκόσμιας καταστροφής, μ' ένα αγαπημένο πρόσωπο να βρίσκεται σ' επιφυλακή στα σύνορα του Έβρου, ζώντας τις πολυτάραχες καταλήψεις στη χώρα μας, βλέποντας πως μακροχρόνιοι αγώνες δεν καθυποφορούν, διαπιστώνοντας μέρα με τη μέρα πώς οι άνθρωποι περιχαρακώνονται και αλλοτριώνονται μέσα σε φαύλους κύκλους και φόρμες, αλλά και καλλιεργώντας μια πρωτοφανή και γλυκιιά αισιοδοξία πως είναι στο χέρι μας να ζήσουμε και να ζήσουμε ευτυχισμένα αρχίζοντας να φάχνουμε την ευτυχία και τη ζωή μέσα από μικρά και απλά πράγματα....

Λυπάμαι πολύ για την τροπή που έχουν πάρει τα πράγματα και για το -αβέβαιο αν θα υπάρξει- μέλλον που μας περιμένει. Νιώθω άδεια καθώς αντικρίζω τον εαυτό μου αδύναμο να αντιδράσει απέναντι σε όλα αυτά και να χαράξει τους δικούς του δρόμους. Νιώθω τις φωνές μου για ελευθερία, ευτυχία και αγάπη να μην βρίσκουν αντίκρουσμα πουθενά. Νιώθω τη θέλησή μου για ζωή να μην έχει καμία σημασία σ' αυτόν τον κόσμο, όπου η θέληση άλλων και οι ενέργειες άλλων χαράζουν και το δικό μου βίο. Νιώθω τη μοναξιά να με περιβάλλει μ' ένα τρόπο άγριο και συνάμα ηλίθιο. Αισθάνομαι τον εαυτό μου και όλη τη γενιά μου αδικημένη, διαπιστώνοντας καθημερινά πως εμείς, τα παιδιά της προόδου και του πολιτισμού, τα παιδιά

των ανέσεων και των ευκολιών είμαστε καταδικασμένοι να πέσουμε θύματα αυτού του πολιτισμού και αυτής της προόδου, προτού προλάβουμε να γνωρίσουμε και να ζήσουμε την ευτυχία και την ομορφιά στο πρόσωπο ενός αληθινού έρωτα, στα αποτελέσματα και στη δικαίωση των κόπων και των προσπαθειών μας. Θέλω να φωνάξω σε όλους αυτούς που καθημερινά μου κουρελιάζουν τα όνειρα και μου αφαιρούν τις ελπίδες πως εγώ θέλω να ζήσω, πως εγώ έχω ανάγκη και όρεξη να τραγουδήσω, να παίζω, να ερωτευτώ και ν' αγαπηθώ,

πως εγώ ζητάω την ευτυχία, την στοργή και την αγάπη, πως εγώ δεν έχω φταίξει σε τίποτα να καταδικαστώ σε θάνατο πριν γνωρίσω τη ζωή... Θα 'θελα να μπορούσαμε να συζητήσουμε μαζί όλα αυτά που με καίνε και μου τριβελίζουν το μυαλό καθημερινά. Θα 'θελα να μπορούσαμε να συζητήσουμε γενικότερα. Παλιά έφαχνα την ευκαιρία για να το κάνω, αναζητούσα τον τρόπο να σε πλησιάσω και να σου μιλήσω, να καταφέρω να μιλήσουμε έτσι απλά σαν δυο άνθρωποι, σαν δυο παιδιά. Ήθελα να σου πω πως νιαύζομαι για σένα, πως δεν θέλω και φοβάμαι να πέσεις και συ θύμα όλων αυτών που αποφάσισαν να μας καθορίσουν τη ζωή. Ήθελα να σου πω πως θέλω να σε βοηθήσω, πως φάχνω να σε βοηθήσω και συνάμα να με βοηθήσεις και συ, για να μην καταλήξουμε και μεις όπως οι άλλοι. Μα εσύ απόμακρος και απλησίεστος αποδεικνύοντας πως είχες πιάσει ένα φέμα και πως στην πραγματικότητα είσαι ευτυχισμένος από αυτή την ζωή σου, αδιάφορο αν αυτό για μένα δεν είναι ζωή, ή από την άλλη πως είχες πέσει και ζεις σ' ένα φέμα και στην πραγ-

ματικότητα είσαι και συ δυστυχισμένος, ανήμπορος να βρεις ακόμη το αληθινό νόημα της ζωής. Τώρα όμως αδιαφορώ για όλα αυτά και το μόνο που με ενδιαφέρει και που με καίει είναι πως θέλω να φωνάξω σε όλους αυτούς τους επίδοξους βιαστές της ζωής μου πως εγώ θέλω να ζήσω και θα ζήσω γιατί εγώ έχω βρει το νόημα της ζωής, γιατί εγώ έχω καταλάβει τι είναι πραγματικά ζωή, τι είναι πραγματικά ευτυχία. Ζωή και ευτυχία είναι η συντροφιά των φίλων, η αγάπη του αδελφού και ο έρωτας ενός συντρόφου. Αν αυτό δεν είσαι ζωή φτωχοί μου μικροί και μεγάλοι γνωστοί και άγνωστοι, άσημοι και διάσημοι ηλίθιοι, τότε τι είσαι; Μήπως η πολιτική, η οικονομία και ο πόλεμος; Πόσο ηλίθιοι είστε και πόσο ηλίθιοι θα παραμείνετε...

Αντώνης

Η Βίδα(του μπουολότ, όχι η ταβλίσια), είναι ένα παιχνίδι που δεν έχει και πολλά κοινά με άλλα παιχνίδια. Θα μου πείτε ότι είναι επιτραπέζιο, ότι παίζαίμε χαοτιά και άλλα τέτοια. Θα σας πω κι εγώ ότι λέτε χαζομάρες. Διασκεδάστε την άποψή μου για λίγο στο μυαλό σας. Δεν εννοώ να διευρύνω την έννοια της λέξης "παιχνίδι", εσείς το εννοείτε

Ας αφήσουμε, κατά πρώτον τις σαχλαμάρες περί επιτραπεζότητας. Η αλήθεια πικρή, ως και το φαί επιτραπέζιο είναι(τις περισσότερες φορές). Βαρειά η κληρονομιά που μας άφησαν οι πρόγονοι. Ξέρετε, λέω γι αυτούς που τρώγαν σε τραπέζια τοποθετημένα σε κρεβατοκάμαρες και εντούτοις το κάναν κόσμια. Αμφισβητούσαν όμως, αλλά κόσμια. Αντίθετα με τους Ρωμαίους, οι οποίοι μην αντέχοντάς το ως λογικό επακόλουθο, σοκ κουλτούρας, μετέτρεψαν τα γεύματα σε όργανα, οδηγήθηκαν στην παρακμή και γίναν αιτία να παρεξηγήσουν οι ερχόμενες γενιές μια πολύ καλή ιδέα.

Ας έρθουμε τώρα στο στοιχείο "χαοτί". Πολλά πράγματα παίζονται με/στα/σε χαοτιά. Θα παραθέσω ορισμένα και αν και δεν θα αρκεστώ σ' αυτό, ελπίζω ότι θα είναι αρκετά ενδεικτικό του γεγονότος ότι τα χαοτιά δεν είναι κριτήριο ομοιότητας ενός παιχνιδιού με ένα άλλο. Πτυχίο, ταυτότητα, πιστοποιητικά υγείας Α/θμιας και Β/θμιας υγειονομικής επιτροπής, αντίγραφα ποινικού μητρώου, υπεύθυνες δηλώσεις, ανεύθυνες δηλώσεις, γραμμάτια, αυτό το περιοδικό. Αλλά αυτή είναι ένα μέρος της λίστας με χαοτιά που σας παίζουν. Υπόχρεη μια το ίδιο, αν όχι μεγαλύτερη, με χαοτιά που παίζετε και σας παίζουν. Πόστεο, διαφημιστικά φυλλάδια, ψηφοδέλτια, σημειρίδες, προκυρήξεις, τσόντες, το κωλόχαρτο(ειδικά όταν αυτό απουσιάζει και ειδικότερα όταν, σαν φυσική ακολουθία κρούματος ο κώλος σου έχει δώσει ρεσιτάλ κατοουήματος των αφοδευμάτων και τότε, κοιτώντας το γυμνό χαρτονένιο κύλινδρο και υπολογίζοντας απαισιόδοξα την απόδοση που σε χωρίζει απο το ντουλάπι ή ράφι ή οτιδήποτε περιέχει το ποδούμενο, τότε και μόνο τότε σκέφτεσαι την σοφία του ρητού: ΤΩΝ ΦΡΟΝΙΜΩΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.....). Η λίστα συνεχίζει επ' άπειρον, εδώ ένα-δυό ακόμη αντικείμενα: Γράμματα του Κοσκωτά στον Μητροτάκη, δελτία του ΛΟΤΤΟ, και γιατί όχι, αν και κινδυνεύω να με αφορίσουν οι φίλοι μεν, ραδιενεργοί οικολόγοι δε, το ανακυκλωμένο χαοτί.

Τώρα, για άλλες ιδιότητες που χαρακτηρίζουν ένα παιχνίδι, (μην ξεχνάτε ότι μιλάμε για την Βίδα εδώ) η Βίδα επιμένει σε τέτοιο βαθμό ιδιομορφίας που καθιστά αδύνατο την καταχώρησή της σε κάποια κατηγορία παιχνιδιών. Δεν είναι παιχνίδι καθαρά διδακτικό, ούτε και παιχνίδι επιδεξιότητας, αν και σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να χαρακτηριστεί αθλοπαιδεία. Η Βίδα δεν είναι τυχερό παιχνίδι. Εγώ θα έλεγα ότι είναι μάλλον άτυχο. ☹

Η Βίδα είναι εξαιρετικά χρονοβόρα και προπαντός προκαλεί εθισμό.

Για να αποφύγετε ατυχήματα φυλάξτε την μακρούα από παιδιά, σε μέρος δροσερό, και ακολουθήστε κατά γράμμα τις οδηγίες των γιατρών της κλινικής "Βαθύ Μπουντρούμι". Αν πάλι θέλετε να πειραματιστείτε με το είδος, αυτό σημαίνει ότι είστε φιλοσοφικάριος πορωμένος ή με ανοσία σ' αυτήν την ασθένεια ή απλά, ότι τα θέλει ο κώλος σας. (Για να μην φανω προκατηλειμένος, να πω ότι και το οικονομικό και το φυσικό έχουν βγάλει καλές καρτέκλες.)

Όσον αφορά το ήθος και την συνέπεια που διακατέχει τους παίζοντες είναι εμφανέστατα και αποτελούν λαμπρό παράδειγμα προς μίμηση.

Ένα καρέ σπανίως διασπάται. Αν υπάρξουν εσωτερικές τριβές, τότε χαλάει προσωρινά αλλά είναι βεβαία η ανασυγκρότησή του. Ολα όμως βοσκοουν τη θέση τους αμα τη συγκρίσει με άλλα ομοιογενή. Ριπτόμενοι βλέφαρον εν εις το ψηφοδελατιακόν πρίγνιον και συγκεκριμένα στο καρέ της Επιτοοπής Αγώνα του Φ.Π.Ψ. (τ' ήταν τούτο μανά' μ) παρατηρούμε κινήσεις που σοκάρουν κάθε συνειδητό παίκτη βίδας.

Φανταστείτε, η πλειοψηφία του καρέ κανόνιζε το ποιός θα το αποτελεί κι αυτό έγινε δυο φορές στη διάρκεια μιάς παρτίδας.

Στην βίδα αυτό είναι ανήκουστο. Μπορεί κάποιος να αποχωρήσει κατά την διάρκεια αφήνοντας κάποιον στην καρτέκλα, αλλά το να μοιράζουν οι άλλοι τσέις την καρτέκλα όπου θέλουν δεν είναι κρέπον. Τελικά, όπως μάθαμε, το άτομο κράτησε την καρτέκλα του αλλά έβγαλε χωριστό τραπεζάκι και έπαιξε με άλλα χαρτιά και προκυρήξεις απ' ότι οι άλλοι τρείς.

προβλήματα συνέπειας παρατηρήθηκαν και σε άλλες παρτίδες κατά τις φοιτητικές εκλογές. Παίκτες της φυλής των γδαπ, παρατηρήθηκαν να αλλάζουν και μάλιστα να διαστρεβλώνουν φρικτά τους κανόνες του παιχνιδιού. Αποχολούμαι με τους γδαπίτες γιατί είμαι αντίθετος προς τις έντονες φημολογίες του είδους "Αυτοί ποτέ δεν έπαιξαν τίποτε σωστά". Έχω ακούσει απο πάμπολους μάρτυρες ότι παίζουν κάτι μετα μανιώδους ενθουσιασμού. Μόνο που, και σ' αυτό επίσης συμφωνούν όλες οι μαρτυρίες, όταν αφήνουν απο το χέρι τους αυτό που παίζουν, το αντικείμενο δεν είναι πλέον αναγνωρίσιμο. Στο μόνο που όλοι συμφωνούν είναι ότι πρόκειται για μια άμορφη, μέλαινα κρεάτινη μάζα. Ίσως κάποιο μικρό πουλάκι ή κατι τέτοιο το οαδομαζοχιστικό. Περίεργη πράγματι η φυλή των γδαπ. Πάντως, ούτε απ' αυτά τα κρούσματα έχουν παρατηρηθεί στους παίκτες της βίδας. Αντίθετα, παίκτες από το Αγγλικό κάναν μια πολύ αξιόλογη εμφάνιση στις παρτίδες των εκλογών με την επωνυμία "ΠΡΑΣΙΝΑ ΒΕΛΗ" για μια οικολογική βίδα (διάβαζε παρέμβαση) στην εκπαίδευση. Σιλικρινά δεν φταίω που κάνω τον ακόλουθο συσχετισμό: Τα πυρά της βαλλιστοας είναι βέβαια βέλη αλλά έχουν το ειδικό όνομα QUARRELS εντούτοις είναι ακόμη πιο γνωστά με το όνομα BOLTS που είναι και η λέξη για τις βίδες.

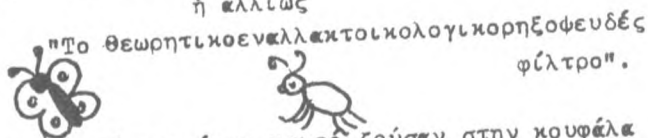
Θα τα συνόψιζα όλα αυτά μου τη βιδώνει. Τα ξαναλέμε, έ;!!

Ανέστης Μυστακίδης

Τι είναι αυτό;
Γράφεται ανάποδα;

ηφθδλ ιηθδλ ιηθδλ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ (Μόλις κυκλοφόρησε)
 Τίτλος: "Ο γλάρος φυλανιάθην"
 ή αλλιώς

"Το θεωρητικοεναλλακτοικολογικορηξοφευδές
 φίλτρο".

Μια φορά και έναν καιρό ζούσαν στην κουφέλα
 ενός δέντρου, σ' ένα μισοκατεστραμμένο δάσος μερικές
 άσπρες πεταλούδες και κάποια ασημόχρυσα μαμούνια.
 Τα ασημόχρυσα μαμούνια αποφάσισαν κάποτε να κλέ-
 φουν τα φτερά από τις άσπρες πεταλούδες για να
 μπορέσουν κι αυτά να πετάξουν αλλά και για να
 βλέπει κι ο υπόλοιπος κόσμος ότι δεν πετάν μόνο
 οι πεταλούδες.

Έτσι λοιπόν χωρίς να έχουν ποτέ προηγουμέ-
 νως ασχοληθεί με το πέταγμα άρχισαν να γράφουν
 φυλλάδια γι αυτό, και να τα μοιράζουν σ' όλα τα
 πλάσματα του δάσους λέγοντας τους ότι καιρός
 είναι να μάθουν όλοι (χελώνες, λαγού, ασβοί και
 κατσαρίδες) να πετάνε.

Τα φυλλάδια αυτά ήταν φτιαγμένα από μία
 ειδική ουσία που την αποκτούσαν όταν τα βου-
 τούσαν σε ένα ειδικό φίλτρο, το "θεωρητικοεναλ-
 λακτοικολογικορηξοφευδές φίλτρο". Όταν κάποιος
 άγγιζε ένα τέτοιο φυλλάδιο αυτόματα αποκτούσε την
 ψευδαίσθηση ότι μπορεί να πετάξει, πήγαινε λοιπόν
 σε ψηλό απόκρημνο σημείο και πηδούσε. Το αποτέλεσμα
 ήταν πάρα πολλά ζώα να τραυματίζονται καθημερινά
 και κανένας να μην μπορεί να κάνει τίποτα γι αυτό.

Οι άσπρες πεταλούδες τότε αποφάσισαν να
 διοργανώσουν έναν αγώνα πετάγματος για να δουν
 αν όντως τα μαμούνια είχαν μάθει να πετάνε όπως
 έλεγαν.

Άνοιξαν μικρές τρύπες σε μια παρατημένη
 κερήθρα που βρισκόταν ψηλά σ' ένα δέντρο και από
 κει ξεχύνονταν στον αέρα.

Τα μαμούνια που φυσικά δεν είχαν μάθει
 καθόλου να πετάνε σκαρφάλωσαν στον κορμό του
 δέντρου και βρέθηκαν μέσα στις τρύπες δυστυχώς

ΚΟΥ-ΚΟΥ

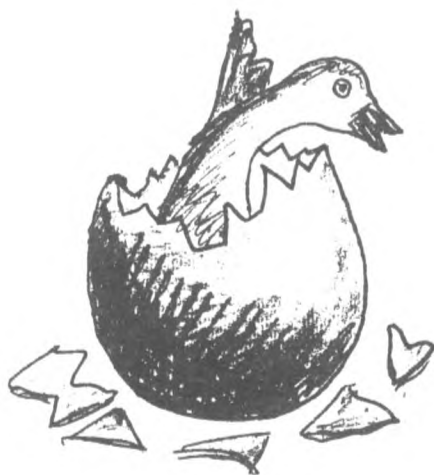
όμως δεν μπόρεσαν ποτέ να βγουν απ'αυτές....

ΤΕΛΟΣ

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΗ: (Βέβαια και κάτι άλλο συνέβει κατά τη διάρκεια της ιστορίας που εντούτοις δεν έχει μεγάλη σχέση με το κεντρικό θέμα. Για όποιον όμως έχει την περιέργεια αξίζει να μάθει ότι και οι άσπρες πεταλούδες μολύνθηκαν από το θεωρητικοεναλλακτικολογικορηξοφευδές Φίλτρο με αποτέλεσμα να καψαλιστούν στις άκρες τα φτερά τους τόσο πολύ, που μετά τον αγώνα ούτε κι αυτές μπορούσαν να πετάξουν. Έπρεπε να περιμένουν να μεγαλώσουν πάλι τα άσπρα τους φτερά...)

Ερριέτα-Ερριέτα

Τον περασμένο χρόνο ξεκινήσαμε την δένδροφύτευση του κή-
τους Ρ.Α.Σ. Επίσης στην προσήλυτά μας να ξαναδίνουμε πράσινο
τον χώρο μπροστά απ' το Στάκι, που αυθαίρετα πριν από μερικά
χρόνια έκαναν πάρκινγκ, επάσαμε το έτοιμο φυτευτικό άλλο
φυτά.

Η Άνοιξη ευτυχώς ξανάρχε. Η περίοδος φυτεύματος αρχίζει. Πέμε-
να ξαναρχίσουμε τις δραστηριότητές μας με στόχο αυτή τη
φορά να ολοκληρώσουμε τη διαμόρφωση του υπήλου της φλ.

Γιατί όμως όλα αυτά; Γιατί πολύ ευχνά μας περνά απ' το
μυαλό εαυτά πιο σωστά θα ήταν να μην υπάρχει ούτε
ένα ΙΧ αυτοκίνητο παρκαρισμένο στο χώρο του Α.Π.Θ.;

Το αυτοκίνητο παράγει θόρυβο, ρύπανση, άγχος, δυστη χήμη
και θανάτους. Κόβει την πρόσληψη χημικών ουσιών, επιβλά-
την ελεύθερη επιμοιωνία, εξαφανίζονται καθε ελεύθερο χώρο.

Τα ναυαγία τους παρουν την όξιν βροχή που μετατρέ-
τα δασή. Οι πολυεθνικές και αυτοκινήτων αιμεταλλίωνται τις επι-
μοιωνίες χώρες και μετασφίγγουν το δάσος του Αιγαίου που πα-
ράει το 1/3 του οξυγόνου και πλανήτη, το διαξείδιο του άνθρακα μ-
τη εξαγωγή προσαλεί το φαινόμενο του θερμοκηπίου κι αυτό με-
τη θερμά του την ξηρασία και τη λιψυδρία.

Αντι βέβαια με το ΙΧ δεν κινούμαστε πιο γρήγορα
- σε ώρες αιχμής η μέση ταχύτητα του είναι 5-10 χλμ/ωρ
ώρα όση δρόμ και η μέση ταχύτητα ενός πεζού.

- αν υπολογίσουμε δε τις ώρες εσχάσις που χρειάζονται για
την αγορά του, την βενζίνη, την ασφάλεια, τα πρόστιμα, τα
δίδα, τους φόρους, τα λάβηλα κ.τ.λ. Κλάφτε τα.

Μόνη λύση είναι η ασήπυζη των Μέσων Μαζικής Μετα-
και η χρήση δικύκλων. Στην πραγματικότητα το ΙΧ τους γο-
πα εξυπηρετεί είναι οι πολυεθνικές αυτοκινήτων, πετρελαίου
και εξαγωγών.

Στο Α.Π.Θ. ο χώρος πράσινος μπροστά στην Νομική γη με-
νταποικήθηκε. Στο υπόγειο των πεζοδρομίων υποθηκεύθηκαν τσιμεντο-
όφλητες για να ανεβαίνουν τα αυτοκίνητα και να παρκαρουν. Το
πεζοδρόμιο έχει μεταληφθεί από αυτοκίνητα!

να βρεθούμε λοιπόν όλοι όσοι θέλουμε :

να μαθαίνουμε να φυτεύουμε, ^{και} να φροντίζουμε ένα
έντρο - αποκτηνίας - μια ενεργητική σχέση με τη
βύνη (σάλα και τον χώρο όπου είναι το σπίτι)

να ηττηθούν οι δέντρα που ήδη έχουν φυτευτεί
και κινδυνεύουν, και να διώξουμε τα υποδομή, αυτοκίνητα
από το πάρκο της Φ.Α.Σ.

να διώξουμε όλα τα Ι.Χ. από το Α.Π.Θ και να
πάρει το Πανεπιστήμιο, ζώνη πρασίνου, πεζόδρομος
και ποδηλατόδρομος.

να επιδιώξουμε και δημιουργία ζώνης πρασίνου που θα
έναντι της Σείχ-δου - Καμπαναριό - Α.Π.Θ - Ευδοκία - Πάρκο ΧΑΝΙ

Το Πανεπιστήμιο πρέπει να υπάρχει για τη σωστή
των φοιτητών και των ανθρώπων της πόλης και όχι
μόνο για τους Πανεπιστημιακούς και τις Πολυτεχνικές
Αυτοκινήτων και περπατών.

Να αποφασίσουμε εμείς για τα πράγματα που μας
αφορούν.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Το περιθώριο της ζωής είναι ο χώρος των οποίων επιφυλάσσουν στα άτομα με αναπηρίες η αδιαφορία της εξουσίας αλλά και η κοινωνική προκατάληψη.

"Ειδικά" εμπόδια ορθώνονται καθημερινά απέναντι στα άτομα με "ειδικές" ανάγκες στερώντας τους το δικαίωμα τα ίδια να καθορίζουν και να χαίρονται τη ζωή τους, στερώντας τους τη δυνατότητα να πραγματώνουν τις ικανότητές τους. "Ειδικά" εμπόδια ορθώνονται και τους στερούν τα δικαιώματα στη μόρφωση στη δουλειά, στην ψυχαγωγία.

Στην κοινωνία μας βέβαια τυπικά όλοι είναι ίσοι. Όμως πάντα κάποιοι είναι "λιγότερο ίσοι" από τους άλλους. Οι φραγμοί που όλοι μας σχεδόν (με ή χωρίς αναπηρίες) έχουμε δει να ορθώνονται μπροστά μας υπάρχουν γι' αυτόν ακριβώς το λόγο: για να "αποδεικνύεται" αυθαίρετα η "μειονεπικότητα" ορισμένων ανθρώπων και έτσι να νομιμοποιείται η καταπίεσή τους.

Βρίμαστε μια ομάδα που αποτελείται κυρίως από φοιτητές (με ή χωρίς αναπηρίες), που θέλουμε να συμβάλλουμε και να παρέμβουμε στο ζήτημα της αναπηρίας. Κι αυτό, γιατί κατανοούμε πως μόνο μέσα από μια συλλογική δράση που θα σέβεται την ιδιαιτερότητα του καθένα μας, θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την κοινή ανισότητα και να διεκδικήσουμε ένα καλύτερο μέλλον.

Οι άνθρωποι με αναπηρίες είναι απλά διαφορετικοί από τους περισσότερους. Και όπως όλοι οι άνθρωποι έχουν ανικανότητες αλλά και ικανότητες (που η κοινωνία δεν τους αφήνει να αναπτύξουν). Δεν επιστρατεύουμε ούτε ζητάμε τον σκότο ή τις φιλανθρωπικές διαθέσεις κανενός. Απλά στους ανθρώπους θέλουμε να βλέπουμε πρώτα και να αξιολογούμε πρώτα την ανθρώπινη υποδαση κι όχι την ικανότητα ή την "απόδοση" (που τον λατρεύει ο πολιτισμός μας).

Δε μας ικανοποιεί η έλλειψη συλλογικότητας, επικοινωνίας και αλληλεγγύης. Η συνύπαρξη και η επικοινωνία των ανθρώπων χωρίς αναπηρίες με τους ανθρώπους με αναπηρίες ξεπερνά τα στερεότυπα συμπεριφοράς και τους προκατασκευασμένους τρόπους κατανάλωσης της ζωής, ζητά μια διαφορετική ποιότητα στις κοινωνικές σχέσεις, βλέπει τη ζωή σαν ολότητα: " η ικανότητα και η ανικανότητα, η υγεία και η ασθένεια, η αναπηρία και η σωματική ρώμη είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά αλλά και τα μέσα για την ανθρώπινη ολοκλήρωση και απελευθέρωση".

Γι' αυτό διεκδικούμε συλλογικά το δικαίωμα στη ζωή και την ισότητα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΡΟΣΠΕΛΑΣΙΜΟΤΗΤΑΣ

Τα άτομα με αναπηρίες, κι όταν ακόμα δεν είναι έγκλειστα σε ιδρύματα, μένουν φυλακισμένα στα σπίτια τους. Κι αυτό γιατί η πόλη είναι φτιαγμένη μόνο για τους "ικανούς", τους "αποδοτικούς", τους "παραγωγικούς". Τα λεωφορεία είναι απροσπλάστα στις ικανότητες των ατόμων με αναπηρίες, οι σηματοδότες είναι μόνο για όσους βλέπουν, ράμπες για αναπηρικά καροτσάκια δεν υπάρχουν παρά σε ελάχιστα σημεία κι αυτές ακατάλληλες και εν τέλει άχρηστες (με μεγάλη κλίση και χωρίς ορατότητα).

Το ζήτημα της προσπελασιμότητας των χώρων είναι από τα πιο σημαντικά για τα άτομα με αναπηρίες. Γιατί, όταν δεν μπορούν να βγούν έξω, οι άλλοι άνθρωποι αγνοούν όχι απλά τα προβλήματά τους αλλά και την ίδια τους την ύπαρξη. Γιατί, όταν δεν μπορούν καν να μετακινήθούν, δεν μπορούν ούτε και να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

Γι' αυτό και η ομάδα μας επέλεξε να κάνει μια από τις πρώτες παρεμβάσεις της στο ζήτημα αυτό.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Επίσης επιλέξαμε να παρέμβουμε στο χώρο του πανεπιστημίου, γιατί αυτός είναι ο χώρος στον οποίο οι περισσότεροί μας δρούμε και κάνουμε τις συγκεντρώσεις μας.

Άλλωστε σ' αυτό το χώρο βλέπουμε περίτρανη την αδιαφορία της εξουσίας και τον κοινωνικό ρατσισμό. Οι φοιτητές με αναπηρίες έχουν να αντιμετωπίσουν τους απροσπέλαστους χώρους, το απροσπέλαστο διδακτικό υλικό, τη ρατσιστική συμπεριφορά πολλών καθηγητών, αλλά και την αδιαφορία των συμφοιτητών τους.

Αλλά δεν είναι και λίγοι εκείνοι οι νέοι με αναπηρίες που δε δίνουν καν εξετάσεις για την εισαγωγή τους στο πανεπιστήμιο, γιατί γνωρίζουν τα αζέφερα εμπόδια που θα αντιμετωπίσουν.

Εκανελημμένα οι πανεπιστημιακές αρχές έχουν αγνοήσει τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρίες. Προτιμούν να χρησιμοποιούν τα χρήματα που υπάρχουν για τις δικές μας ανάγκες διαφορετικά. Εκατοντάδες εκατομμύρια δίνονται κάθε χρόνο στο Αριστοτέλειο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.) για το βάψιμο των τοίχων του Α.Π.Θ. (ειδικά η φιλοσοφική βάφεται και ξαναβάφεται και ξαναβάφεται χωρίς όμως κανέναν κοσμήτορα να έχει παραλάβει επίσημα το νέο κτίριο λόγω των άπειρων κακοτεχνιών του). Δεκάδες εκατομμύρια δίνονται για τις πολυτελείς ανατομικές πολυθρόνες των καθηγητών, για την καγκελόφραξη του Α.Π.Θ., για τις υπουργικές φιέστες στο πανεπιστήμιο στα Γιάννενα. Εκατοντάδες εκατομμύρια δίνονται κάθε χρόνο στους καθηγητές για έρευνες άσχετες με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Έτσι συμβαίνει όταν οι άλλοι διαχειρίζονται τα χρήματα που μας ανήκουν. Οι άνθρωποι που ζουν σ' έναν κοινωνικό χώρο γνωρίζουν τις ανάγκες τους καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο και είναι οι μόνοι αρμόδιοι ν' αποφασίζουν γι' αυτές.

Βαρεθήκαμε να αποφασίζουν οι άλλοι πριν από μας για μας.

Βαρεθήκαμε την κοροϊδία των πανεπιστημιακών αρχών.

Διεκδικούμε τα δικαιώματά μας.

ΔΕΝ ΘΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΛΛΑ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ :

- να γίνουν προσπελάσιμοι οι χώροι στις ικανότητες των ατόμων με αναπηρίες: ράμπες και αναβατόρια, μετατροπή των ανεγκυστήρων, των τουαλετών, των τηλεφώνων.
- να προσφέρεται η διδακτική ύλη προσπελάσιμη στις ικανότητες των ατόμων με αναπηρίες (π.χ. κασέτες και βιβλία με σύστημα Μπράιγ για τα άτομα με μειωμένη όραση).

Πέρσι κάναμε μόνοι μας προσπελάσιμο το υπόγειο της παλιάς φιλοσοφικής. Γνωστοποιήσαμε στις πανεπιστημιακές αρχές τα αιτήματά μας με αφορμή αυτό το γεγονός αλλά μας αγνόησαν. Στο τελευταίο έγγραφό μας πληροφορούσαμε την πρυτανεία του Α.Π.Θ. και την κοσμητέα της φιλοσοφικής πως, αν μετά την πάροδο 15 ημερών από την παράδοση του εγγράφου δεν εγκριθούν κονδυλία για τα έργα αυτά και δεν ξεκινήσουν οι εργασίες, τότε είμαστε αποφασισμένες, οι να προχωρήσουμε σε δυναμικές ενέργειες. Και πάλι μας αγνόησαν.

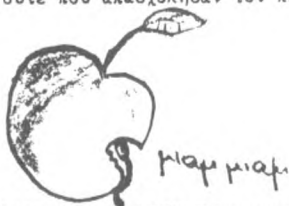
Δεν είμαστε διατεθειμένες να περιμένουμε άλλο.

Αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας τώρα, θα κλιμακώσουμε τις ενέργειές μας.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Το Μάρτιο που μας πέρασε η "ομάδα για την αναπηρία" απέκλεισε συμβολικά για ένα ολόκληρο πρωινό τις σκάλες του κτιρίου Διοίκησης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, (ΑΠΘ), διεκδικώντας να γίνουν οι χώροι του ΑΠΘ προσπελάσιμοι στα άτομα με αναπηρίες και να δίνεται το διδακτικό υλικό προσπελάσιμο στους φοιτητές με αναπηρίες. Δημοσιεύουμε περκατέω το κείμενο που μοιράστηκε στο χώρο της παρέμβασης από την ομάδα και στη συνέχεια ακολουθεί μια μικρή αναφορά στις δραστηριότητές της.

Ο Αντιπρύτανης κ. Μάντης μόλις βρέθηκε στο χώρο της παρέμβασης προσπάθησε να ξεπεράσει το θέμα ισχυριζόμενος πως είναι... κομματικού οι λόγοι της παρέμβασης. Γρήγορα όμως κατανόησε πως δεν ξεπερνούνται τα προβλήματα με τέτοιες δι-καιολογίες και τελικά δεσμεύτηκε να προχωρήσει στην μετατροπή των χώρων τριών σχολών του ΑΠΘ (Φιλοσοφική, Φυσικομαθηματική, Χημείο). Ήδη έχουν ξεκινήσει οι μελέτες για τα κτίρια αυτά. Όμως όσο αφορά το θέμα του προσπελάσιμου δι-δακτικού υλικού το μόνο που έκανε ήταν να προσφέρει 60,000 για την αγορά κασσετών (όσο κοστίζει και η πολυθρόνα στην οποία κάθεται). Το ποιος θα τις ηχογραφήσει αυτές τις κασσέτες καθώς και η αγορά ειδικών μηχανημάτων για COMPUTER που μετατρέπουν τα κείμενα σε σύστημα Μπρίγι ή διευκολύνουν την ανάγνωση των ατόμων με μειωμένη όραση, ούτε που απασχόλησαν τον κ. Αντιπρύτανη.

Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης χαρακτηριστική ήταν η ρατσιστική συμπεριφορά διαφόρων που ήθελαν να περάσουν σώνει και καλά από τις σκάλες (με πρωτοστάτες κυρίως καθηγητές που θεωρούσαν συντηρητικό δικαίωμα την ελεύθερη διέλευση "μα εγώ είμαι καθηγητής...") Κάποιοι έφτασαν στο να σπρώχνουν με αποτέλεσμα μέλη της ομάδας να χτυπηθεί μέλος της ομάδας που έκανε την παρέμβαση. Κάποιος άλλος δε πληροφόρησε τα μέλη της ομάδας πως όταν θα του ξαναχτυπήσουν την πόρτα του γραφείου του για να ... του ζητήσουν κανένα κατο-στέρικο, αυτός δεν θα ξανδώσει (σ.σ. αι πως;!) Οι "κωνονικοί" άνθρωποι εκφοβίστηκαν σ' όλο τους το μεγαλείο.

Η "ομάδα για την αναπηρία" ξεκίνησε σαν πρωτοβουλία κάποιων από τους/τις φοιτητές-τριες που είχαν δουλέψει το περασμένο καλοκαίρι στην κατασκήνωση της Εταιρείας Σπαστικών Βορείου Ελλάδας. Μετά από την εκδήλωση που οργάνωσε το φθινόπωρο με θέμα "Αναπηρία και αποκατάσταση" η σύνθεσή της άλλαξε (ήρθαν καινούργια άτομα και έτσι τώρα η ομάδα αποτελείται από φοιτητές και εργαζόμενους με ή χωρίς αναπηρίες).

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν οι εξής ομάδες δουλειάς: -ομάδα για το ίδρυμα Αγ. Δημήτριος. Συμμετέχει σ' ένα πρόγραμμα απασχόλησης ανέργων του ιδρύματος σε μία πεπευθυσση αποϊδρυματοποίησης.

-ομάδα για το ίδρυμα Αγ. Παντελεήμων. Οργανώνει τις επισκέψεις της ομάδας στο ίδρυμα.

-ομάδα για τα σχολεία. Κάνει ενημερωτικές επισκέψεις στα σχολεία.

-ομάδα για την προσεκλασιμότητα. Προωθεί το ζήτημα της προσεκλασιμότητας στο Πανεπιστήμιο και την πόλη.

Ακόμη η "ομάδα για την αναπηρία" οργανώνει πάρτυ στο στέκι της φιλοσοφικής και εξόδους στην πόλη με παιδιά από τα ιδρύματα. Επίσης έχει οργανώσει διήμερο συνέντησης εθελοντικών οργανώσεων στη Θεσ/νίκη μαζί με την "εθελοντική Εργασία" Θεσ/νίκης.

Θα έχει βγάλει το δεύτερο δεκαπενήμερο του Μαΐου τρεπεζάνι και τριπλώ ενημέρωσης στο φεστιβάλ βιβλίου στην παραλία.

Η ομάδα για την αναπηρία έχει σαν στόχο την κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρίες και την προώθηση του εθελοντισμού.

Τα μέλη που μαζεύονται κάθε Τετάρτη στις 8.00 μ.μ στο Στέκι της Φιλοσοφικής και μετά την καθιερωμένη εβδομαδιαία μέζωξη παίρνουν τους δρόμους για τις τεβέρνες της Θεσ/νίκης (εκεί πλέον οργανώνεται η ομάδα για... την οينوποσία).

Αόρατο

ΕΞΕΙΣ-ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ "ΜΥΣΤΗΡΙΑ"

Είναι μικροί, πράσινοι, σκοτεινοί κι αυτοαποκαλούνται οικολόγοι. Θέλουν να διασώσουν ένα είδος εν ανεπαρκεία, όχι-όχι την CARETTA-CARETTA, αλλά τη γνώση που καθημερινά δολοφονείται σε κάτι ύποπτες γειτονιές ονόματι Πανεπιστήμια.

Οι στυγνοί δολοφόνοι χρησιμοποιούν κάτι μυστήριες άδειες που λέγονται μεταπτυχιακά και διδακτορικά και καθοδηγούνται από κάτι λαγωνικά που δεν έχουν γούνα. αλλά ντύνονται με ακριβή υφάσματα, μένουν σε μεγάλα αχρηστα σπίτια και κινούνται όχι με τα πόδια αλλά με μεγάλα τέρατα που έχουν τέσσερα στρογγυλά πόδια, πίνουν ένα παράξενο ποτό που λέγεται βενζίνη, κάνουν πολύ θόρυβο, καταστρέφουν δάση, γειτονιές μέχρι και τον αέρα που αναπνέουμε.

Αυτά τα τερατώδη λαγωνικά κυνηγούν μυελά που όταν δεν μπορούν να τα ναρκώσουν, τα τεμαχίζουν και τα φουσκώνουν με συνθήματα όπως "πρόοδος", "πλούτος", "εκσυγχρονισμός". Τα οδηγούν στην εκμετάλλευση και την εξαθλίωση, καταστρέφουν τη φύση, τις ανθρώπινες σχέσεις, κάθε κριτική ικανότητα, προβάλλουν την αναπαραγωγή των αποτυχημένων μοντέλων του εαυτού τους κι επιδιώκουν την εκμηδένιση κάθε διαφορετικού προς αυτούς.

Από την άλλη, τα μικρά πράσινα ανθρώπια οραματίζονται μια κοινωνία χωρίς λαγωνικά όπου άνθρωποι και φύση θα ζουν σε αρμονία, όπου δε θα υπάρχει εκμετάλλευση ούτε διακρίσεις (ταξικές, κοινωνικές, φυλετικές), δε θα υπάρχει πόλεμος, στρατός, όπλα αλλά ειρήνη, όπου θα υπάρχει χώρος για την κριτική, τη δημιουργικότητα, τη φαντασία, τη γνώση για όλους, όπου θα δουλεύουν όλοι και λιγότερο χωρίς τα δεσμά του κατανλωτισμού και του κέρδους

Απηνδισμένα λοιπόν απ' όλα όσα βλέπουν γύρω του, τα μυστήρια αυτά πλάσματα αποφέσισαν να δράσουν και μέλιστα γρήγορα. Μαζεύτηκαν στον τόπο του εγκλήματος, γνωρίστηκαν μεταξύ τους κι άρχισαν τη μυστήρια δράση τους βασιζόμενοι ακριβώς σ' ό,τι απεχθάνονται τα λαγωνικά. Την άμεση δημοκρατία, την αυτοδιαχείριση και την παρέμβαση στη γνώση, το χώρο, την καθημερινότητα, την ενημέρωση. Τα πλάσματα αυτά συνανθροίζονται σε μυστήριους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους, όπως το Στέκι στην Πελιά φιλοσοφική όπου ομάδες ζουν κι οργανώνουν τη διαφορετικότητά τους, οργανώνουν ανακυκλώσεις χαρτιού και μετάλλου, συμμετέχουν σε δεντροφυτεύσεις, εκδίδουν υποχθόνια κι ενελλακτικά έντυπα (όπως αυτό που διαβάσετε αλλά ξεκινούν κι άλλα νέα), και προσπαθούν να βρουν ύπουλους τρόπους να παρεμβαίνουν στην παροχή της γνώσης έτσι όπως αυτή έχει καταντήσει και ζητούν να ανταποκρίνεται στις ανάγκες όλων κι όχι στα σχέδια των λαγωνικών.

Τα... σκοτεινά αυτά πλάσματα δεν υπάρχουν στη φαντασία μας. Προβληματίζονται για τους χώρους που κινούνται καθημερινά κι όχι μόνο είναι ανοιχτά στο διάλογο και σε νέους προβληματισμούς και φάχνουν να βρουν κι άλλα παρόμοια πλάσματα μ' αυτούς για να τα γνωρίσουν και να συνωμοτήσουν μαζί τους. Το μυστικό τους ραντεβού είναι (σας) κάθε Τετάρτη στο στέκι ΦΑΣ 7.00μ.μ.

Υπό το φως των κηρίων
Δύο εκ των "ημετέρων"
Γιόλα-Αντωνία

Αισθητική ρύπανση

Μίλτος Βλασιάδης.

Αποτελεί σήμερα κοινή διαπίστωση πως ο άνθρωπος στην προσπάθειά του να δημιουργήσει μια άνετη διαβίωση πάνω στην γη προκάλεσε σημαντικές αλλαγές στο φυσικό περιβάλλον. Τα ποσοτικά και ποιοτικά μεγέθη των αλλαγών καθώς και οι επεμβάσεις πάνω στην δομή των διαφόρων οικοσυστημάτων της φύσης αρχίζουν να πολλαπλασιάζονται από την εποχή που ο άνθρωπος γίνεται κάτοχος των μηχανών δηλ. από την έναρξη της βιομηχανικής περιόδου.

Ιδιαίτερα τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται συχνά το φαινόμενο της αλλαγής των συνθηκών του περιβάλλοντος.

Τόσο με την βίαιη και απογραμμάτιστη επέμβαση πάνω στο φυσικό περιβάλλον, όσο και την δημιουργία προβληματικού από άποψη λειτουργίας και δομή ανθρωπογενούς περιβάλλοντος.

Το γεγονός αυτό που αναμφισβήτητα σχετίζεται με τις ανθρώπινες δραστηριότητες έχει κατά κανόνα αρνητικές επιπτώσεις αφ' ενός στη δομή και λειτουργία των φυσικών οικοσυστημάτων, όπως π.χ των θαλασσών, των λιμνών, των δασών κτλ. και αφ' ετέρου στην ποιότητα ζωής του ανθρώπου.

Το πρόβλημα της υποβάθμισης του περιβάλλοντος φυσικού και ανθρωπογενούς (τεχνητού) απασχόλησε στην αρχή περισσότερο, στις ανεπτυγμένες χώρες περιορισμένο αριθμό ανθρώπων, που προέρχονταν κυρίως από το χώρο των επιστημών των τεχνών και της διανόησης. Με την πάροδο όμως του χρόνου και την όξυνση του προβλήματος παρατηρείται μια όλο και μεγαλύτερη ενασχόληση του κοινού με αυτή την υπόθεση. Τις δύο τελευταίες δεκαετίες αποτέλεσε και εξακολουθεί να αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που απασχολούν την ανθρωπότητα.

Κανείς σήμερα δεν μπορεί να αμφισβητήσει διότι έχει και επιστημονικά αποδειχθεί πως το πρόβλημα αυτό έχει σχέση με την :

- 1) ψυχική και σωματική υγεία του ανθρώπου.
- 2) με την ποιότητα της ζωής.
- 3) με την οικονομική και πολιτιστική καθώς και οικονομική ανάπτυξη.

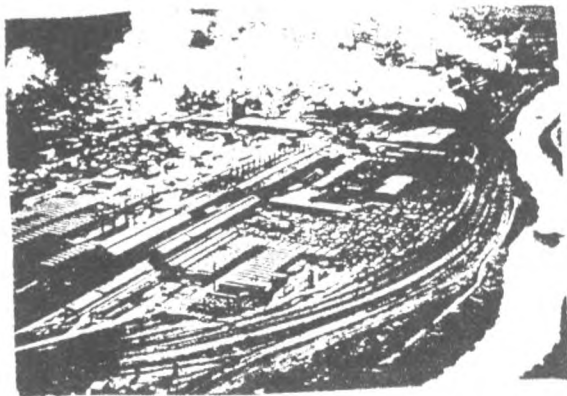
Μέσα στο ευρύτερο πρόβλημα της ρύπανσης του περιβάλλοντος εντάσσεται και το πρόβλημα της "αισθητικής ρύπανσης".

Τόσο σαν επέμβαση του ανθρώπου πάνω στην φύση με την κατασκευή των διφόρων έργων, την καταστροφή δασών και γενικά του

φυσικού τοπίου, Όσο και με την διαμόρφωση της αισθητικής του κτισμένου περιβάλλοντος, πόλεις αυθέρτες, βιομηχανικές εγκαταστάσεις. Και ενώ τα βλέμματα όλων είναι στραμμένα στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, των υδάτων και του εδάφους, λόγω της οξύτητας που παρουσιάζουν αυτά τα προβλήματα, από πλευράς αισθητικής ρύπανσης δεν έχει γίνει ιδιαίτερη προσπάθεια και δεν έχουν ασχοληθεί προγραμματισμένοι οι αρμόδιοι φορείς (παρ'όλο που το μέγεθος του προβλήματος έχει κατά καιρούς επισημανθεί), ίσως γιατί οι επιπτώσεις δεν είναι άμεσα ορατές.

Στην προσπάθειά μου να συγκεντρώσω κάποιο υλικό για αυτή την εργασία επισκέφτηκα φορείς που θα έπρεπε να ασχολούνται με το αντικείμενο (ΤΕΕ, Δήμος, οργανισμός ρυθμιστικού σχεδίου πόλεως, πολυτεχνείο), οι οποίοι όμως δεν είχαν να παρουσιάσουν κάποιες συγκεκριμένες μελέτες και απόψεις.

Μια πόσοδετη επίσης δυσκολία ήταν πως δεν κατάρθωσα να βρώ κάποια συγκεκριμένη βιβλιογραφία. Έτοι προσανατολιστηκα μια και το χρονικό πλαίσιο της εργασίας και οι δυνατότητες μου δεν επιτρέπουν μια πλήρη ανάλυση του προβλήματος σε όλες του τις πτυχές, να περιοριστώ στην καταγραφή των κάποιων προβλημάτων του χώρου της Θεσσαλονίκης που υπέπεσαν στην αντίληψή μου.

Ο φυσικός χώρος βρίσκεται σε μια συνεχή διαδικασία μετασχηματισμού με κυρίαρχο χαρακτηριστικό την αντικατάσταση του από τον τεχνητό (δηλ. τον δομημένο από τον άνθρωπο.) Έτσι γινόμαστε μάρτυρές της:

- Κατασκευής έργων μεγάλου μεγέθους μέσα σε δασικές και μη περιοχές.

- Κατασκευής προκατασκευασμένων ή μη κατοικιών (αυθαίρετων ή μη αυθαίρετων) ακόμη και κοντά σε παραδοσιακούς οικισμούς; και αισθητικά τοπία.

- Εγκατάλειψης των κηπευτικών και άλλων καλλιεργιών και την δημιουργία άγονης γης στο περιαστικό χώρο με στόχο την οικοπεδοποίηση και την αστικοποίηση.

- Βίαιης αλλαγής χρήσεων γης μιας περιοχής με την εγκατάσταση κάποιου βιομηχανικού συγκροτήματος ή κάποιου παραθεριστικού κέντρου σε πρώην αγροτικές ή δασικές περιοχές.

- Το φαινόμενο της μονοκαλιέργειας σε μεγάλες εκτάσεις γης

σε συνδυασμό με τον αγροτικό αναδασμό, μια διαδικασία αναμφισβήτητη επιθυμητή για την βελτίωση του γεωργικού εισοδήματος που είναι δυνατόν αν δεν γίνει με την σωστή προμελέτη που χρειάζεται να προκαλέση ανεπανόρθωτες οικολογικές και κατ'επέκταση αισθητικές καταστροφές στο περιβάλλον.

Είναι χαρακτηριστικές των παραπάνω οι περιπτώσεις με τραγικά εκτός των άλλων αποτελέσματα επεμβάσεων στην περιοχή της πόλης μας όπως η περιφερειακή οδός στο δάσος του Σείχ Σου, η επέκταση του λιμανιού με μπάζα, η πρόταση για επέκταση της παλιάς παραλία τα λατομεία στην περιοχή Ευκαρπίας, Ασβεστοχωρίου, Χορτιάτη. Οι περιοχές αυθαίρετων των δυτικών συνοικιών και της Καλλικράτεια. Οι εγκαταστάσεις των βιομηχανικών περιοχών Σίνδου, Εσσο Πάπας, Θέρμης, Καλοχωρίου κτλ. που χωρίς καμιά πρόβλεψη και περιβαλλοντική μελέτη επέφεραν αντίστοιχες καταστροφές στην ευρύτερη περιοχή της πόλης μας.

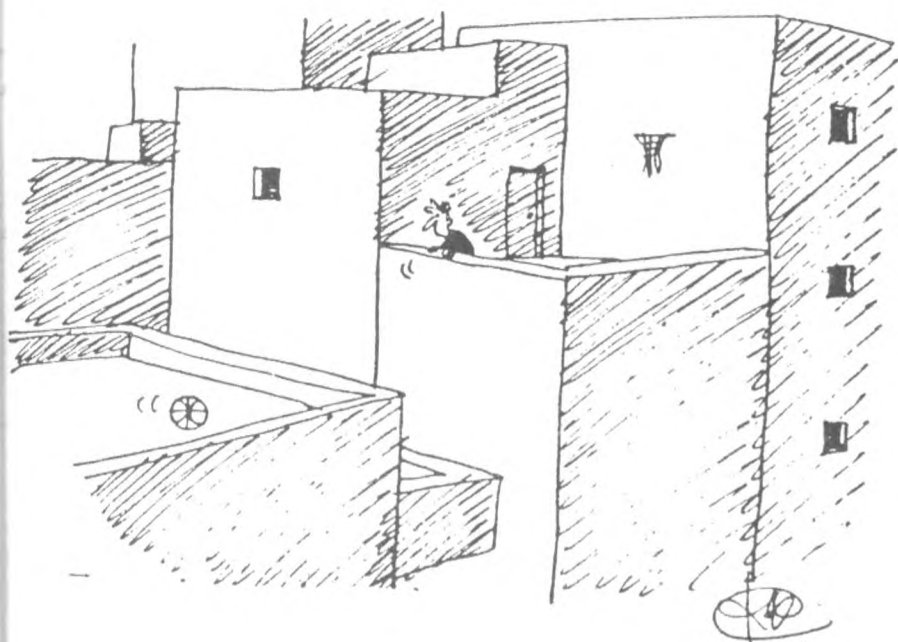
Δομημένο περιβάλλον

Η υποβάθμιση του δομημένου περιβάλλοντος είναι μία έννοια σύνθετη γιατί συνδέεται με την υποβάθμιση της κουλτούρας, την αναγκαία αλλά απραγματοποίητη συμμετοχή του πολίτη και τον αρνητικό ρόλο του κράτους και της δημόσιας διοίκησης που αποφεύγει να εμπνεύσει, να νομοθετήσει, και να εγγυηθεί την εφαρμογή για ριζοσπαστικές λύσεις.

Καθημερινά γίνεται όλο και περισσότερος λόγος για την υποβάθμιση του περιβάλλοντος. Κυρίως όμως απασχολεί ότι μπορεί να μετρηθεί και ότι έχει ορατές επιπτώσεις στην υγεία μας (όπως π.χ η συμπύεση των πεζών από τα αυτοκίνητα, τις οικοδομές, το νέφος, κ.τ.λ)

Αν και λιγότερος λόγος γίνεται για την αποσύνθεση του δημόσιου αστικού χώρου και της αισθητικής φτώχειας που τον χαρακτηρίζει, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το αίτημα για ποιότητα έχει αρχίσει να αποκτά κάποια στοιχειώδη δημόσια απήχηση.

Μέσα από τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στο δομημένο περιβάλλον θα προσπαθήσω να αναφερθώ σε μερικά παραδείγματα για να τονίσω το μέγεθος του προβλήματος.

Οικοδομές.

Όλοι εδώ από καιρό αισθάνονται κάπως το αβίωτο της πολυκατοικίας, ελάχιστοι όμως έχουν συνειδητοποιήσει τα κακά που κάνει στη ζωή τους. πχ. η κατάργηση για τις κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής μας του υπαίθριου τμήματος της κατοικίας (αυλή). Ή επίσης η κατακόρυφη στίβαξη ομοιόμορφων σπιτιών, η ασυνέχεια του υπαίθριου χώρου, ο αποκλεισμός της επαφής μεταξύ των γειτόνων κτλ. Ελάχιστοι είναι αυτοί που εξηγούνται από την αισθητική μιζέρια της μεγάλης πλειοψηφίας των οικοδομών και των απέραντων εκτάσεων της αυτοστέγασης νομίμως και αυθαιρέτως με απουσία έστω και στοιχειώδους ποιότητας και χαρακτήρα.

Χώροι πράσινου.

Η έλλειψη ελεύθερου χώρου ή χώρου πράσινου, είναι επίσης σημαντική και επιτείνει το γενικότερο αισθητικό πρόβλημα και έχει ιδιαίτερη αξία για την ζωή κάθε πόλης. Είναι δραματική η διαπίστωση της έλλειψης χώρου για να περπατήσουμε, να σταθούμε, να παίξουν τα παιδιά, να ανασάνουμε φυσικά και κοινωνικά μέσα στην ίδια μας την πόλη. Οι ελεύθεροι και πράσινοι χώροι που σήμερα αναλογούν στην πόλη μας είναι μόνο 2,43 τ.μ ανά κάτοικο, και αυτό όταν το μικρότερο παραδεκτό ποσοστό είναι 10 με 13 τ.μ ανά κάτοικο.

Οι ελεύθεροι και πράσινοι χώροι που σήμερα υπάρχουν είναι ανισοκατανεμημένοι στον ιστό της πόλης και αυτό κάνει το πρόβλημα ακόμα πιο δύσκολο να αντιμετωπιστεί.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα περιοχών είναι ο Εύοσμος με 0,0τ.μ ανά κάτοικο, η Μενεμένη με 0,33 τμ ανά κάτοικο. Η Νεάπολη με 0,3 τ.μ ανά κάτοικο ενώ ο δήμος Θεσσαλονίκης (κέντρο), διαθέτει 2,43 τ.μ ανά κάτοικο. Οι ελλείψεις σε ελεύθερους χώρους αλλά και στην οργάνωση των λιγοστών που υπάρχουν φάνηκαν ακόμη πιο έντονα από την εμπειρία της πόλης μας στις δύσκολες μέρες των σεισμών.

Αυτοκίνητο.

Όλοι ενοχλούνται από τα αυτοκίνητα και αυτοί που περπατούν στους δρόμους και αυτοί που οδηγούν. Το πάθος της αυτοκίνησης έχει παραγκωνίσει την ανάγκη για ανθρώπινη επαφή. Το άμεσο περιβάλλον της κατοικίας και των κέντρων κοινωνικής δραστηριότητας γεμίζει αυτοκίνητα και η ατμόσφαιρα καυσαέρια. Τα αποτελέσματα είναι μαζί με την κοινωνική λειτουργικότητα του δρόμου να χάνεται και παραδοσιακή δυνατότητα λειτουργικής και αισθητικής σύνδεσης του δημοσίου υπαίθριου χώρου με τον ιδιωτικό.

Κεραίες τηλεόρασεων.

Ένα ακόμη παράδειγμα "αισθητικής ρύπανσης" είναι το φαινόμενο που παρατηρείτε στις ταρατσες των οικοδομών με το μεγάλο πλήθος των κεραιών της τηλεόρασης. Και αυτό γιατί μέχρι πριν λίγα χρόνια, δεν υπήρχε δέσμευση για την εγκατάσταση κεντρικής κεραίας. Παρά την διάταξη του γενικού οικοδομικού κανονισμού, που υπάρχει, το πρόβλημα δεν έχει λυθεί γιατί δεν προβλέφτηκε και αντικατάσταση των παλαιών κεραιών τηλεόρασης στις υπάρχουσες οικοδομές.

Διαφήμιση.

Σημαντικός παράγοντας "αισθητικής ρύπανσης" μέσα στις πόλεις είναι η ανέλεγκτη σε ποιότητα και μέγεθος εισβολή της διαφήμισης. Κάθε ελεύθερο επίπεδο κάθε περίφραξη οικοπέδου ταρατσες πολυκατοικιών καταλαμβάνονται από γιγάντιες διαφημίσεις (τις περισσότερες φορές ακαλαίσθητες) που έχουν σαν αποτέλεσμα τον οπτικό βομβαρδισμό των πολιτών με τα προϊόντα που διαφημίζουν την σημαντική μείωση του ελεύθερου οπτικού ορίζοντα.

Ειδικότερο πρόβλημα αποτελεί η ρύπανση που προκαλείται από την αφισσοκόληση κατά τις περιόδους των εκλογών από τα πολιτικά κόμματα για την οποία πολλά έχουν γραφτεί κατά καιρούς και όμως δεν έχουν ακόμη αποδώσει κανένα πρακτικό αποτέλεσμα.

Σκουπίδια.

Μέχρι και σήμερα για τον πολύ τον κόσμο η έννοια της διαχείρισης των απορριμάτων ταυτίζεται με την αποκομιδή τους, ενώ οι λέξεις χωματερή, υγειονομική διάθεση, συγχέονται και θυμίζουν κάποιο σκουπιδοτόπο που βρωμάει καπνίζει και ρυπαίνει την ατμόσφαιρα και τα νερά, καταστρέφει και αποτελεί για την φύση εστία μόλυνσης, ποντικών και εντόμων.

Αυτό συμβαίνει γιατί μέχρι σήμερα χώροι διάθεσης απορριμάτων είναι στην ουσία χώροι ανεξέλεγκτης απόρριψης.

Στους χώρους αυτούς τ'απορρίματα αδειάζονται από τα ψηλότερα σημεία συνήθως κάποιας πλαγιάς και εκεί συσσωρεύονται . Στην θέση αυτή καίγονται αργά και προκαλούν ρύπανση της ατμόσφαιρας, έντονη δυσσομία κινδύνους μόλυνσης και πυρκαγιάς στην γύρω περιοχή, και απαράδεκτη υποβάθμιση του χώρου.

Στις πόλεις εξασφαλίστηκε πρόχειρα η αποκομιδή των σκουπιδιών και η μεταφορά τους σε κάποια άλλη θέση ανεξέλεγκτης συνήθως απόρριψης μεταφέροντας τα περιβαντολογικά προβλήματα σ'εκείνο το σημείο ενώ στα περισσότερα χωριά δεν γίνεται κάποια στοιχειώδης αποκομιδή των απορριμάτων. Πολλές φορές οι ίδιοι οι κάτοικοι αναγκάζονται να τα απομακρύνουν μόνοι τους συνήθως στις κοντινές απόκορημες παραλίες σε κοντινές ρεματιές και σε χαράδρες, πλαγιές λόφων, με αποτέλεσμα να υποβαθμίζονται πολλές περιοχές.

Η Θεσσαλονίκη αντιμετωπίζει έντονο πρόβλημα από το μεγάλο όγκο απορριμάτων που πρόσφατα έγινε ακόμα μεγαλύτερο με το κλείσιμο της μιας από τις δύο χωματερές λόγω κορεσμού της.

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία έτους 1983 τα απορρίματα του δήμου Θεσσαλονίκης ανέρχονταν σε 118000 τόνους ενώ της ευφύτερης περιοχής σε 60600 τόνους . Σήμερα υπολογίζεται ότι παράγονται 380000 τόνοι τον χρόνο. Έτσι έχουμε φτάσει σε σημείο που οι ίδιες οι χωματερές να παρουσιάζουν πολλά προβλήματα όπως :

α) η συγκέντρωση αδιάστρωτων και ακάλυπτων σκουπιδιών.
β) η μεταφορά των σκουπιδιών από ανέμους και βροχές σε κατοικημένες περιοχές.

γ) η ανεκέλεγκτη απόρριψη στις χωματερές πετρελαιοειδών, βιομηχανικών και νοσοκομειακών απορριμάτων και ~~καταβλήτων~~ ^{καταβλήτων}.

Είναι φανερό ότι τα αίτια της δημιουργίας όλων αυτών των προβλημάτων προκύπτουν από τον τρόπο με τον οποίο τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίστηκε η ανάπτυξη. Η αύξηση δηλαδή των οικονομικών μεγεθών στα πλαίσια της εξυπηρέτησης ατομικών και ομαδικών συμφερόντων, σε συνδυασμό με την ανυπαρξία περιβαλλοντικής πολιτικής, αποτέλεσε την βασικότερη αιτία.

Οπωσδήποτε δεν πρέπει να αγνοήσουμε και την ευθύνη της επιστήμης που αρκετά αργά και από διαφορετικούς χώρους όπως εκπαίδευση έρευνα, οικονομία, άρχισε να προβληματίζεται και να ασχολείται με την υπόθεση της προστασίας του περιβάλλοντος.

Η υπόθεση της προστασίας του περιβάλλοντος έχει πάψει εδώ και καιρό να είναι έργο συλλόγων φυσιολατρών και ομάδων πρωτοβουλίας πολιτών. Η διαχείριση του περιβάλλοντος πρέπει να αντιμετωπίζεται μέσα από συγκεκριμένη και αποτελεσματική πολιτική.

. Νομοθετικής ρύθμισης και θεσμικών δομών, διεύρυνση και εφαρμογή του υπάρχοντος νομοθετικού και των θεσμών, κοινωνική συμμετοχή για την πρόληψη των προβλημάτων.

.Οικονομικής ανάπτυξης που θα λαμβάνει υπ' όψη τα προβλήματα αυτά και να λογαριάζει ότι το κόστος της αποκατάστασης είναι πάντοτε μεγαλύτερο από την πρόληψη.

- . Εκπαίδευσης , έρευνας, πολιτισμού, που θα έχει σαν στόχο να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που δημιουργεί η εποχή μας.
- . Διαμόρφωσης της κοινής γνώμης έτσι ώστε ο κάθε πολίτης να ευαισθητοποιηθεί και να νιώσει υπεύθυνος.

Η προστασία του περιβάλλοντος σήμερα έχει ανάγκη από μια σύγχρονη και δυναμική περιβαντολογική πολιτική που να είναι σε θέση: Να αποκαταστήσει την υποβάθμιση του περιβάλλοντος. Να αποτρέψει κινδύνους του αύριο με μέτρα που θα παίρνει σήμερα. μιας πολιτικής που διέπεται από τις αρχές της οικολογίας. Μιας πολιτικής που θα διασφαλίζει στις επόμενες γενιές το δικαίωμα να ζήσουν σε ένα υγιεινό περιβάλλον.

Η πόλη και γενικότερα το ευρύτερο πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα περιοχής με πολλά μεγάλα και οξυμένα προβλήματα(περιβαντολογικά).

Η ανεξέλεγκτη αύξηση του πληθυσμού σε συνδυασμό με την ανυπαρξία χωροταξίας και πολεοδομικής οργάνωσης η έλλειψη ενός προγράμματος ισορροπημένης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, στάθηκαν οι βασικές αιτίες που οδήγησαν στην σημερινή κατάσταση.

Κάθε καθυστέρηση και λανθασμένη προσέγγιση αυξάνει επικίνδυνα το κοινωνικό κόστος του όλου προβλήματος και καθιστά δύσκολη και αδύνατη την αντιμετώπισή του. _

Μίλτος Βλασιάδης.

"Θύκια για μεταξωτές κορδέλλες ή ...

... και ο καιρός αμόλυβδη"

Τον τελευταίο καιρό γόμμε για μια ακόμη φορά την προσπάθεια να μας πείσουν πως τα οικολογικά ζητήματα δεν είναι πολιτικά (με πολιτικά αίτια και επιπτώσεις) αλλά είναι προβλήματα τεχνικά (και άρα λύνονται με τεχνικών λύσεων).

Ο λόγος γίνεται για τα μέτρα Μάνου (υπουργού ΠΕ. Ω.Δ.Ε.) για το νέφος της Αθήνας. "Το νέφος, κύριοι," γίνεται να μας λέει ο κ. Μάνος, "δεν είναι ζήτημα πολιτικό. Απλά χρειάζεται ν' αντικαταστήσουμε τα αυτοκίνητα παλιάς τεχνολογίας με τ' αυτοκίνητα νέας τεχνολογίας (με καταλύτη που καίνε αμόλυβδη). Στα νέα μέτρα θα προσθέσω και λίγη οδόντσα π.χ. για αύξηση του πράσινου ή καμιά αοριστία για μετρό (το οποίο άλλωστε τα "χτίζουμε" από τις αρχές της δεκαετίας του '60) και η συνταγή είναι έτοιμη.

Με μεγάλη προσοχή ο τύπος και η πολιτική εξουσία (κυβέρνηση και αντιπολίτευση) αποκρίβουν πως:

-Ηδη από το 1971 έρευνες αποκαλύπτουν συνεχώς πως η αμόλυβδη βενζίνη μπορεί να συμβάλλει στη μείωση κοινών ρυθμών αλλά ταυτόχρονα συμβάλλει στην αύξηση ορισμένων άλλων, π.χ. οι καρκινογόνοι αρωματικοί υδρογονάνθρακες. Η αμόλυβδη είναι πιο επικίνδυνη από τη πολυβουδόνη, είναι καρκινογόνα. Οι τελευταίες έρευνες που επιβεβαιώνουν τα παραπάνω συμπεράσματα έγιναν προέρποντας το φθινόπωρο στην Ιταλία. Το νέφος ίσως δεν θα φαίνεται τόσο, αλλά θα σκοτάζει περισσότερο.

-Με τη χρήση της αμόλυβδης βενζίνης αυξάνεται η κατανάλωση καυσίμου κατά 10-20% και άρα και τα καυσάερια (χαράς ευαγγέλια βέβαια για τις πολυεθνικές πετρελαίου).

-Οι καταλύτες είναι ευπαθείς και θέλουν αλλαγή κάθε 60.000-80.000 χλμ. Κοστίζουν 200.000-300.000 δραχ. και όταν καταστραφούν έχουμε ακόμη μεγαλύτερη αύξηση της ποσότητας των καυσασερίων. Πόσοι θα είναι αυτοί που θα αλλάζουν τους καταλύτες στην άρα τους;

Μπορεί βέβαια το πρόβλημα του νέφους να μη λύνεται, με τα "μέτρα Μάνου" λύνονται όμως για τον κ. υπουργό άλλα προβλήματα:

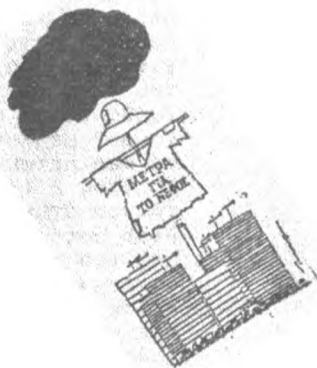
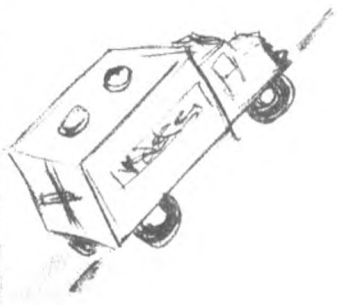
1.Ο κ. Μάνος μας πείθει(ή τουλάχιστον έτσι νομίζει) πως μελέτησε σοβαρά το θέμα (άλλωστε γιατί οι τόσες συνεδριάσεις με τους άλλους υπουργούς?). Επιβεβαιώνει λοιπόν την αναγκαιότητα της ύπαρξης του

2.Ικανοποιεί στο μέγιστο βαθμό τους εισαγωγείς αυτοκινήτων (αυτοί θα κερδίσουν από την αντικατάσταση των παλιών Ι.Χ. με καινούργια). Ικανοποιεί βέβαια και τις πολυεθνικές πετρελαίου(αυτές θα κερδίσουν διπλά από την αύξηση κατανάλωσης βενζίνης). Πες και ο διπλασιασμός των κερδών της BP (λόγω κρίσης στον κόλπο) δεν τους έφταναν.

Το πρόβλημα του νέφους θα λυθεί βέβαια, όχι όταν η επίσημη τεχνική θα ανακαλύψει τα πραγματικά

καθάρ αυτοκίνητα, αλλά όταν γίνει συνείδηση η ανάγκη δραστηκής μείωσης της συνολικής κυκλοφορίας Ι.Χ. με αντικατάσταση τους από καθαρά μέσα μαζικής μεταφοράς, η ανάγκη αποκέντρωσης (μέσα κι έξω από το λεκανοπέδιο της Αττικής), γειτνίσσης εργασίας και κατοικίας κ.α.

Υ.Γ.:Περισσότερα για το πρόβλημα νέφος-κυκλοφοριακό-αυτοκίνητο (και στη θεσσαλονίκη) αλλά και για άλλες τεχνικές "λύσεις" σε οικολογικά προβλήματα θα υπάρχουν στα επόμενα τεύχη.

Βιβλιοπαρουσίαση: Μουρσελάς Κ.
 " Βαμμένα Κόκκινα Μαλλιά "

Καθώς το πολυπόθητο καλοκαιράκι πλησιάζει θα υπάρξουν πολλές ώρες που θα μας βρουνε κάπου αφημένους μ' ένα βιβλίο που είναι πάντα όμορφη παρεούλα. Μια πρόταση για διάβασμα είναι το σχετικά καινούργιο βιβλίο του Κώστα Μουρσελά " Βαμμένα κόκκινα μαλλιά " που κυκλοφόρησε το 1989, από τις εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ.

Ο ίδιος σε μια παρουσίαση του βιβλίου του τόνισε ότι δεν ξέρει τους παράγοντες που συνετέλεσαν στην επιτυχία του βιβλίου αυτού που όπως είπαν και μερικοί από τους βιβλιοπώλες της Θεσσαλονίκης έχει μεγάλη ζήτηση από τους φίλους του ποιοτικού αναγνώσματος. Ωστόσο αυτοί που το διάβασαν μπορούν να καταλάβουν γιατί αγαπήθηκε τόσο πολύ.

Το βαμμένα κόκκινα μαλλιά που σε κερδίζει από τον υπέροχο πίνακα του εξώφυλλου και τον εντυπωσιακό τίτλο του (βαμμένα κόκκινα μαλλιά που παίζουν στον ανοιξιάτικο ήλιο - φανταστείτε το!) είναι η ιστορία ενός " ψύσει " φιλόσοφου. Ο Λούης είναι ο επαναστάτης που όλοι κρύβουμε μέσα μας και τον καταπιέζουμε, τον στρίμωχνουμε, τον θάβουμε κάτω από τους "καθωσπρεπισμούς " τα μικροσυμφέροντα και τις μιζέριες της καθημερινής ζωής, κάτω από κάθε είδους πουριτανισμό και ηθικο-λογίες με τις οποίες μεγαλώσαμε. Ο Λούης είναι πραγματικά ελεύθερος ζει τη ζωή του όπως αυτός θέλει ή όπως έρχεται, απολαμβάνει το παρόν, αδιαφορεί για το "σέ-γουρο" μέλλον του πολλές φορές μπλέκει σε περιπέτειες συχνά είναι "ταπί και ψύχραιμος " (για να χρησιμοποιήσουμε τη γλώσσα στην οποία είναι γραμμένο το βιβ-λίο) ωστόσο είναι πολύ πιο ευτυχισμένος από τον αφηγητή της ιστορίας που εκ των υστέρων διαπιστώνει πως " λάθος ζήσαμε, λάθος πόρτες χτυπήσαμε, σε λάθος κρεβάτια κοιμηθήκαμε, λάθος πρόσωπα αγαπήσαμε, λάθος επιλογές καναμε ". Ο αφηγητής μέσα από μια πλοκή γεμάτη δράση που ξεκινά από την πρώτη κιόλας σελίδα του βιβλίου παρουσιάζει με τη μεγαλύτερη σκυθρωπότητα το " βίο και την πολιτεία " του ίδιου και των "καθωσπρέπει" προσώπων που μπλέκονται γύρω από την ιστορία του πρωταγωνιστή, που τελικά αποκαλύπτεται βρώμικη γεμάτη από κρυμμένα μυστικά και πάθη. Αντίθετα πλέκει το εγκώμιο του Λούη που αποδεικνύει με τη ζωή του, την πράξη του

πως " όλα θα μπορούσαν να είχαν συμβεί και αλλιώς και πως κρίμα για το " μεγάλο λάθος " μας μια και κανείς μας δε γλιτώνει από την τελική κρίση από τον τελικό και μοιραίο απολογισμό".

Οποιος το διαβάσει πιθανά θα ταυτιστεί με κάποιον από τους ήρωες του βιβλίου κυριότατα με τον αφηγητή, σκεπτόμενος τη ζωή του αλλά και με το λούη που αντιπροσωπεύει όλα όσα δεν μπορέσαμε και θέλαμε να κάνουμε στη ζωή μας.

Μερικά βιογραφικά στοιχεία στοιχεία για τον Κ. Μουρσελά:

Γεννήθηκε στον Πειραιά όπου τελείωσε και το Λύκειο. Το 1951 πρωτοετής φοιτητής της Νομικής, συλλαμβάνεται σαν στέλεχος της ΕΠΟΝ και δικάζεται απο έκτακτο στρατοδικείο της εποχής (υπόθεση Μπελογιάννη). Σπούδασε βιολί για χρόνια μέχρι που το διέκοψε όταν άρχισε να τον θέλγει το θέατρο.

Κάποια από τα καλύτερα έργα του Κώστα Μουρσελά (κυρίως θεατρικά) είναι τα:

1) Επικίνδυνο φορτίο 2) Ω! Τι κόσμος μπάμπά! 3) Οι φίλοι 4) Ενυδρείο 5) Η Κυρία δε πενθεί και άλλα.

Στο πλατύ κοινό έγινε γνωστός από τηλεοπτικές παρουσιάσεις έργων του όπως τα:

" Μικρές Αγγελίες " - " Σιγά η πατρίδα κοιμάται " - " Εκείνος και... Εκείνος " και άλλα. Έργα του έχουν εκδοθεί από τον ΚΕΔΡΟ και την ΕΣΤΙΑ...

Καλή ανάγνωση
Ειρήνη!

M'alla loyle oar daretion feno kias
 xepir daretion oar daretion and en pia'n
 iustion u and enr alla 'o reopletendepiofio
 er avonrar i doltadepidipio.

[illegible][illegible]

[illegible]

δουργός, αλλά όχι στην οριστική αυτοσυμπληρωμή
 τούτου του Κατακληρώματος και ούτε στην τελική
 Δοξολογία του στα Ιεροσόλυμα, σε σχέση με τους υδρίαι
 τους στα Δερβινοί, όπου διαβάζει για την Παιδεία.
 Τα ίδια παρατηρήματα αναφέρονται και στο ποίημα
 του υμνίστη σε διαφορετική υφή και όψος, ή με δια-
 φορετικές ταυτίσεις στις επιγραφές τους. Και αυτό πο-
 ρείτο γιατί διαμαρτυρίες ήταν οι οι διαμαρτυρίες.
 Για παραδειγμα, είναι στις μονητικές επιγραφές υμνίσ-
 τες όπου ήταν η επιγραφή, για το Πολυτεχνείο
~~ο~~ ήταν ο ερασιμής ελληνογενής του ή η
 ομιλία σύνδεση με την παραγωγή. Αυτό βέβαια
 δεν οφείλεται όμως δεν υφίσταται ή υμνίστη παρατηρήματα
 ότι η λειτουργία της παιδείας με διαφορετικούς
 ως υμνίστη.

Όπως ο υμνίστης γιος αγόρευε να ξεπερνάει.
 Και αυτό οφείλεται κατά την αίσθηση του τόσο στην
 διαδυναμισμό ή διαμαρτυρία του ίδιου του
 ατόμου όσο ή στην εξέλιξη της διαδυναμίας του
 τέτοιου που να επιτείνεται την δημιουργία συμμετο-
 χών υμνίστων. Μετα στα παραδειγματα γινόμε-
 με διαμαρτυρία ερασιμής το υμνίστη του μετα-
 διαδυναμίας υμνίστου, όπου αυτός τον προτίθε-
 με την υπεραδυναμισμό, την υπεραδυναμία του
 "προδοσιασμού", διαμαρτυρία υμνίστη (υμνίστη 1262/82, υμνίσ-
 τη για ΚΝΕ). Τελειώνει ο υμνίστης αυτός του υμνίσ-
 τή του 1922 όπου το διαμαρτυρία διαμαρτυρία τόσο
 στο εσωτερικό της ΚΝΕ όσο ή στο σθένος της
 με το υμνίστη. Τα αποτελέσματα σήματα (υμνίστη 1262/82).

Το 1983 θεβάρια ξέρ παρφαίτε να μπάτε για την
 θεο/ην για συμποσητην διαμυβαση αμεσογρειν
 διαδωρε ας η τση της αλαδας της δουλειας σε να
 να ζοδαυς αυτοντες οπαδες (Lidy, 1020p. - Αργαυο
 λογος, D.T. 4)

Με το υλεϊοφο λονδωρ αυτου του ισογρενι αυτα
 του διαδινωμε παρφα στο αφρωτο. Τα οχηματα
 του υδωγορταρ στην ευλογην των μελαρεια
 ριζοδαοσιεν ριζες εδιδεταρ το υφφαρ της δι-
 τας του του ανδωγοινε αλοερ η η ~~αδωγοινε~~
 ελαζινεζαι. Η κινε εδωρε η μων περα της
 διασδαση του 89 του δρωφο της οσσιωδνημια
 ριας η η αλη μων αυτα εδωρε τον εανερ της
 οχημωρταρ δωρεαυια ημωδωρεα γωρις
 οχημωρταρ οχημ υδωμωδωρεα αλλο η αλφ-
 κωρις οταρ οσσημ για δρωφ οπαρ οι γωρεα
 της αυτοντες δωδορταρ

Αυτο για αυτου λονδωρ οι δρωαυες του Κορτο
 γιωρδωδωδω ηζαρ ετα δρωαυια ριδι γωρις
 για οτα οχηματα περα πε την περα γωρεα α
 δω του δωρεαυια γωρεα του δωρεαυια ριδι.

Ας της ευλογηαυι οφωρ να αναμωδωρε υφφα
 στην θεο/ην η στο αυτω δωρεαυι της ελγερων
 αυτωρ η το αυτω δρωαυιαδωδωδωδω ετα οτα
 να υδωρε να ευια της αλαδαυιας στο Α.Τ.Δ.

Εν αλη ηρ τα "Ευδωμια του Πανδωρε ο-
 παδα του δρωαυιαδωδωδω ριδι αυτω το αλφω-
 το δρωαυια η του δρωαυι το δρωαυι του ε-
 τωρ η για της υδωδοδωδω δρωαυιαυιας παδα υ-

αυτός αρχίζει, με ενώ ήδη ο γάμος ήταν αναμμένη
Αλλά θέλω να σημειώσω (ιδίως 1961) ότι ορισμένοι
από δε υπογράφοντες τον παρόντα προγραμματικό
έκθεσ διαφύλαξε το πρόβλημα σε πρώτο πλάνο για
θέματα.

[illegible]

Νίκος Πουμάνας

Γεννήθηκε στις 9 Μαρτίου 1966

Πέθανε

Γεννήθηκε και Πέθανε .

Μόνο αυτά έχουν σημασία, τίποτε άλλο .

Το πότε γεννήθηκες, το πότε ήρθες σ' αυτό το παρανοϊκό τόπο που όλοι ονομάζουμε ζωή .

Λές κι εσύ θ' αποτελέσεις κάτι άλλο από ένα ακόμα τιποτένιο μέλλος αυτού του βρώμικου αγώνα της επιβίωσης .

Λες κι εσύ δεν θα γίνεις άλλο ένα αδύναμο θύμα αυτής της πανίσχυρης αρρώστιας .

Το πότε πέθανες, το πότε βγήκες τελικά χαμένος από την μάχη .

Λες και μετράει το πόσο άντεξες σ' αυτόν τον άνισο αγώνα κι όχι το ότι έχασες .

Είσαι ένα τίποτα .

Ένας ακόμα χαζοπερηφάνος καβαλάρης που αναγκάζεται ν' ανέβει σ' ένα μηχανικό ίππο και ας ξέρει ότι σε λίγο θα βρούκεται και πάλι στο έδαφος .

Κρατάς το λουρί σφιχτά για να μην πέσεις .

Το χέρι σου ματώνει και το λουρί γλιστρά, μα εσύ το σφίγγεις όλο και περισσότερο .

Προσπαθείς να γατζωθείς πάνω του, να κρατηθείς όλο και περισσότερο παρόλο που ξέρεις ότι αν ανοίξεις το χέρι το δράμα σου θα τελειώσει και θα πέσεις γιατί το μηχανήμα δεν χάνει ποτέ .

Στην πραγματικότητα το ξέρεις κι ο ίδιος ότι θα πέσεις αλλά κρυφά ελπίζεις ότι στο τέλος μπορεί να καταφέρεις να κρατηθείς .

Βλέπεις σ' αρέσει ο παραλογισμός αλλιώς το χέρι σου θα είχε ανοίξει πιο νωρίς .

Σου αρέσει να αγωνίζεσαι, να ανεβαίνεις και να πέφτεις συνέχεια γιατί σου αρέσει να λες ότι ποσοπάθησες και ας είσαι ο χαμένος .

Νίκος Πουμάνας

Γεννήθηκε στις 9 Μαρτίου 1966

Πέθανε την ίδια μέρα .

θυμάται.

Ήταν 20 Οκτωβρίου του 1989.

Στο σταθμό Λαρίσης δυό νέοι κρατιούνται χέρι χέρι και σιγομουρμούριζαν κάτι μεταξύ τους.

Εκείνη κλαίει γιατί φοβάται ότι δεν θ' αντέξει την απουσία του.

Εκείνος κλαίει γιατί φοβάται ότι δεν θ' αντέξει την καινούργια του ζωή.

Ανταλλάσσουν τις υποσχέσεις με φιλιά, τα φιλιά με υποσχέσεις.

"Μόλις επιτραπεί θα έρθω να σε δω!"

"Μόλις πάρω την άδεια θα έρθω να σε δω!"

"Πάντα θα έρχομαι να σε βλέπω"

"Πάντα θα παίρνω άδειες"

Οι υποσχέσεις και τα φιλιά συνεχίζονται ώσπου να σκεπαστούν από το σφύριγμα του τραίνου που έρχεται.

Αγκαλιάζονται με το τελευταίο φιλή και χωρίζουν με το τελευταίο σφύριγμα.

Η πατρίδα κέρδισε άλλον ένα ήρωα που θα την υπερασπίσει με την μοναξιά του και άλλη μια κοπέλα που θα την μισήσει για τον ίδιο λόγο.

Οι μέρες στον στρατό κυλάνε γρήγορα λένε οι περισσότεροι.

Στην πραγματικότητα όμως οι μέρες πάντα κυλάνε γρήγορα όπου κι αν είσαι .

Οι πρώτοι έξι μήνες της εκπαίδευσης, οι πιο σκληροί μήνες στο στρατό έχουν περάσει πια .

Τώρα ξέρει να δένει και να λύνει το όπλο του, ξέρει να το καθαρίζει, να το οπλίζει και να σημαδεύει .

Έμαθε πολλά σ' αυτούς τους έξι μήνες, αλλά το μόνο που θυμάται διαρκώς είναι ένα γράμμα που του εξηγούσε ότι η μοναξιά είναι πολύ άσχημη και ~~ότι~~ καλύτερο θα ήταν ο καθένας να κοιτάξει να την ξεπεράσει όπως μπορεί .

Άλλωστε αυτός είχε πια για παρέα το όπλο του .

Κάθεται κάτω από ένα δέντρο και δυό ώρες τώρα τα θυμάται .

Οι άλλοι γύρω του τον παρακαλούν ν' αφήσει το όπλο του για να μην κάνει καμιά χαζομάρα .

Άλλωστε μόνο έξι μήνες έμειναν ακόμα και μετά θα είναι όλα όπως πριν .

Όλα, όχι ακριβώς αλλά τα περισσότερα .

Μόνο έξι μήνες ακόμα και μετά άλλη μια καινούργια ζωή θ' ανοιχτεί μπροστά του .

Όμως αυτός τις βαρέθηκε πια τις καινούργιες ζωές .

Δεν θέλει άλλη ζωή, ούτε καινούργια, ούτε παλιά .

Δεν θέλει τίποτα, ή μάλλον σχεδόν τίποτα .

Όμως αυτό που θα ήθελε δεν γίνεται πια .

Βλέπεις όλοι λένε ότι η πατρίδα απαιτεί θυσίες και αυτός έχει ήδη θυσιάσει αρκετά .

Τώρα πια το μόνο που του μένει είναι να θυσιάσει κάτι και για την δική του τη ζωή .

Την άλλη μέρα όλοι έλεγαν ότι έφταιγε εκείνη που πέθανε , ότι ήταν απογοητευμένος που τον άφησε και γι' αυτό το έκανε .

Οι εφημερίδες έγραψαν ότι αυτοκτόνησε στις 20 Μαΐου του 1990 για αγνώστους λόγους .

Μόνο εκείνη είδε την δολοφονία του .

Ήταν σ' ένα μικρό σταθμό στις 20 Οκτωβρίου του 1989

Η σαπίλα πλησιάζει .

Αρχίζει από τα πόδια που είναι για ώρες φυλακισμένα σε άρβυλα αναπνέοντας την ίδια τους την μπόχα . Ίδρώνουν και στεγνώνουν ασταμάτητα αυξάνοντας όλο και περισσότερο τη βρωμιά και τη μπόχα που τα καλύπτει . Συνεχίζει να εξαπλώνεται στο σώμα που σκεπάζεται από ρούχα χοντρού και πράσινα, ώστε να μη μπορεί να τα διαπεράσει και η πιο μικρή αχτίδα ήλιου . Μια έντονη ασπρίλα που μοιάζει με χλωμάδα περισσότερο, καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος του κορμιού, εξασθενίζοντας και την μικρότερη ίνα μυών που το καλύπτουν .

Τελειώνει στο κεφάλι, που βρίσκεται συνέχεια βαρυφορτωμένο με ένα σιδερένιο κάλυμα, το κράνος . Τα μαλιά πατιώνται από το βάρος, παύουν να αναπνέουν και αρχίζουν να πέφτουν . Το πρόσωπο από τις πολλές συσπάσεις κούρασης και πόνου, παραμορφώνεται αποκτώντας μια μόνιμη παγερή έκφραση ενός ρομπότ .

Διεισδύει ύπουλα στο μυαλό από διάφορες μεριές και προσπαθεί να το υποτάξει . Είναι ίσως το μόνο σημείο που σε μερικούς ακόμη αντιστέκεται . Όμως και αυτοί είναι πολλοί λίγοι και δεν θ' αντέξουν για πολύ .

Στο τέλος θα τα καλύψει όλα και θ' αρχίζει πια το αργό και τόσο καταστροφικό έργο της .

Το φάρμακο που θα την σταματήσει δεν έχει ακόμη βρεθεί . Μερικοί νομίζουν ότι θα τα καταφέρουν με τη λογική και την ελευθερία της σκέψης .

Όμως μέσα στο βασίλειο του παραλόγου είναι πολύ δύσκολο η σκέψη να παραμείνει λεύτερη, αφού θα είναι συνέχεια φυλακισμένη μέσα σ' ένα σιδερένιο στόγγυλο κουτί .

Άλλοι πάλι περιμένουν κάποια άδεια ή μετάθεση για να ξεφύγουν από το λούκι, αλλά δεν ξέρουν ότι μοιάζουν περισσότερο με τις κουράδες που βρίσκονται σκοοπισμένες γύρω από την τρύπα, μέχρι να έρθει η στιγμή που κάποιο χέρι θα τραβήξει το καζανάκι βλαία και όλες μαζί θα συμπωχθούν στο πάτο του βόθρου . Αλλά εκεί βρίσκεται το βασίλειο της σαπίλας και κανείς δεν θα μπορέσει να επιβιώσει .

Άρα λοιπόν τι γίνεται, ο θάνατος ;

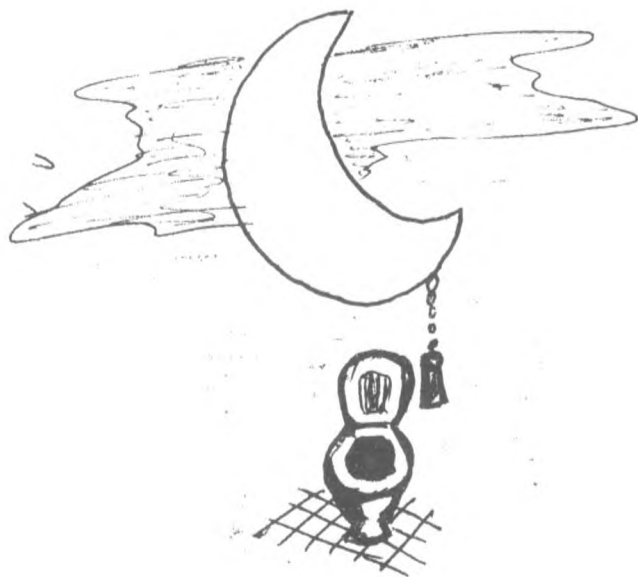
Μήπως όμως και αυτός δεν είναι μια πιο γρήγορη μορφή σαπίλας, αφού και τότε το σώμα θα λειώσει και τ' ασπρισμένα κόκαλα θα γίνουν σκόνη που θα σκαρπεί ο αέρας .

Τελικά η σαπίλα θα τα καλύψει όλα και κάθε μορφή αντίδρασης θα εξουδετερωθεί, κανείς δεν θα μπορέσει να τη νικήσει, γιατί η σαπίλα φτιάχθηκε για να παραμένει για πάντα ανίκητη .

Μόνη και τρανταχτά ίσως ελπίδα η τρέλα, γιατί και αυτή φτιάχθηκε για να είναι ανίκητη . Παρουσιάζει τα ίδια συμπτώματα με την σαπίλα, αλλά έχει τουλάχιστον καλύτερα αποτελέσματα, αφού στο δικό της βασίλειο ο καθένας είναι βασιλιάς και νικητής .

Το φάρμακο για την σαπίλα βρέθηκε και λέγεται ΤΡΕΛΑ .
 Πουλιέται όλο μαζί ή σε δόσεις και όσο περισσότερο παίρνεις τόσο
 περισσότερο ξεφεύγεις από τη σαπίλα .
 Ζήτω λοιπόν η ΤΡΕΛΑ .

ΥΓ. Για τις κουράδες που προσπαθούν να ξεφύγουν από το λούκι,
 από μια κουράδα που δεν τα κατάφερε γιατί την σμπρώξαν κάποιοι
 βίαια ...

Οι μέρες του περνούσαν άσκοπα, η μία μετά την άλλη, η άλλη μετά την μία. Ποτέ δεν σκέφτηκε ότι επιτέλους θα έπρεπε να κάνει κάτι κι αυτό. Ποτέ δεν έπαψε να σκέφτεται τον εαυτό του και την καλοπέρασή του. Έκανε όνειρα στη ζωή του. Πολλά όνειρα.

Πρώτα ήθελε ένα κατάμαυρο σπορ αυτοκίνητο, καινούργιο μοντέλο, σαν και αυτά στη τηλεόραση. Μετά μια χούφτα λεφτά για ξόδεμα και τέλος ένα καλό ντύσιμο. Πίστευε ότι με αυτά θα ευχαριστηθεί την ζωή του, ή τουλάχιστον κάποιες μέρες της ζωής του.

Δεν τον ένοιαζε το τι γίνεται παραέξω, του έφτανε που ήξερε τι γίνεται στο σπίτι του, στο δωμάτιό του. Όλη του η ζωή ένα δωμάτιο στολισμένο από τα όνειρά του, ακριβά αυτοκίνητα και ωραίες γυναίκες.

Ποτέ δεν σκέφτηκε ότι θα έπρεπε κάποτε να σηκωθεί να φύγει από αυτό το βρωμερό δωμάτιο, από αυτόν τον απαίσιο τόπο για κάτι διαφορετικό. Φοβόταν τις αλλαγές, μα πιο πολύ φοβόταν μήπως στο καινούργιο τόπο, στο νέο δωμάτιο καταλάβαινε επιτέλους ότι τα όνειρά του ήταν ψεύτικα και απραγματοποιήτα.

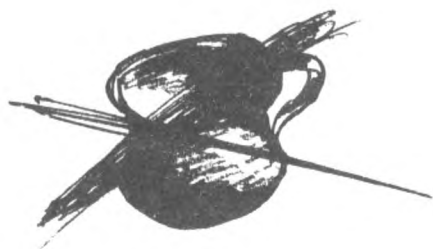
Έτσι συνέχιζε να ζει ήσυχα στη γωνιά του πλάθοντας όνειρα, ώσπου ο χρόνος άρχισε σιγά σιγά να φαίνεται στο χρώμα των μαλλιών του.

Οι άλλοι του το έλεγαν, όμως αυτός δεν ήθελε να το πιστέψει.

Δεν μπορούσε να πιστέψει ότι κύλησε η ζωή του έτσι γοργά και ατάραχα χωρίς να βλέπει τα όνειρά του, το μόνο του πόθο για ζωή, να πραγματοποιούνται.

Όσπου κάποια μέρα έτυχε το μάτι του να πέσει στον καθρέφτη.

Έμεινε εκεί κολλημένος με τα μάτια του σταθερά να βλέπουν ένα ξένο άνθρωπο. Στην αρχή νόμιζε ότι είχε παραισθήσεις. Τα ανοιγόκλεισε μια δυο φορές, όμως η εικόνα δεν έλεγε να εξαφανισθεί. Τότε μόνο κατάλαβε ότι η οπτασία αυτή ήταν ο ίδιος. Όσο πιο πολύ έβλεπε στον καθρέφτη τόσο περισσότερα άρχισαν να τον βασανίζουν ερωτήματα που δεν μπορούσε να απαντήσει.

ΣΚΥΦΤΟΣ ΣΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ

Σκυφτός στο δειλινό, ρίχνω τα θλιμμένα δίχτυα μου
 στα ωκεάνεια μάτια σου.
 Εκεί που γιγαντώνεται και με καίει στην πιο ψηλή
 φωτιά η μοναξιά μου,
 ενώ χτυπώ τα χέρια σαν το ναυγό.
 Κάνω σινιάλο απελπισμένα, στ'αφηρημένα μάτια σου
 που σαν ατενίζουνε στο άπειρο τρυπούνε τη ψυχή μου.
 Σκυφτός στο δειλινό, ρίχνω τα θλιμμένα δίχτυα μου
 σ'εκείνη τη σκοτεινή θάλασσα,
 που βουρκώνει τα σμαραγδένια μάτια σου.
 Τα νυχτοπούλια ραμφίζουνε τα πρώτα αστέρια
 που στηθίζουνε σαν τη ψυχή μου όταν σιγοφυθιρίζει
 σ'αγκπώ.
 Κι η νύχτα, που μοιάζει να 'ναι πια παντοτινή,
 σφίγγει παγωμένα τη καρδιά μου κι απλώνει στη πόλη
 τη βουβή της ερημιά.

Το τεύχος αυτό
 το αφιερώνουμε
 στον ζέπο μας
 που χάθηκε και μας λείπει,
 στη "Φούχουρ" που σώθηκε,
 στο Στέκι μας
 και ε' όλα τα πλάσματα
 που έχουν όνειρα και αγω-
 νίζουν για γι' αυτά...
 Πέμπτη 16-5-91

